

தீபம்:௮

ஆத்மஜோதி

ஒளி:௮2

ஆத்மீக மாத சஞ்சிகை

வைகாசி-ஆனி:2005

நாவலர் பெருமான்

V.M.K Jewellery

உங்களது பழைய நகைகளைக் கொடுத்து
உடனுக்குடன் புதுப்பொலிவுடன் திகழ
அசல் 22 கரட் தங்க நகைகளைத்
தெரிவு செய்ய இன்றே நீங்கள்
நாடவேண்டிய இடம்

வீ.எம்.கே.

ஜாவல்லர்

ஒடர் நகைகள் குறித்த தவணையில்
செய்து தரப்படும்.

105, மீனாட்சி நிலைய வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
T.P: 060 2212989, 021 222 7379

அலைநெய்யாடம்

இல:15 நவீன சந்தை, கண்டி வீதி,
சாவகச்சேரி

உ
சிவமயம்
ஆத்மஜோதி
தாபிதம் : 1948

ARTHMA JOTHY
Est. 1948
ISSN 17039185

தீபம் : ஒளி
பார்திப வருடம்
ஆனி - ஆடி
2005

உள்ளடக்கம்

பதியாசிரியர்

நா. முருகையா

தியான மணிமண்டபம்

எழுத்தமைப்பும்

அச்சுப் பதிப்பும்

ஜயராம் பிறின்றேஸ்

வெளியீடு

ஆத்மஜோதி

தியான மணிமண்டபம்

ஏழாலை.

பதிவு இல:

HA/4/JA/199

தொடர்பு முகவரி

நா.முருகையா,
ஊரெழு கிழக்கு,
கன்னாகம்.

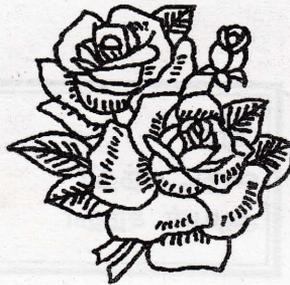
1. திருத்தல வரலாறு	04
2. திருவாசகத்தில் ஒரு வாசகம்	09
3. சமயம்	13
4. நான் ஒரு இந்து	14
5. சத்சங்க சாதனை வட்டங்கள்	19
6. சக்தியைப் போற்றுவோம்
சகலதும் பெறுவோம்	22
7. வினோத வழக்கும் தீர்ப்பும்	26
8. பெரிய புராணத்தில் சிவ வழிபாடு	28
9. குரங்குத் தாயன்பு	29
10. நகுலேஸ்வரத்தின் பெருமை	31
11. கரம்பனில் சைவ வளர்ச்சி	34
12. மேன்மை அடைவோம்	37

பிரதி	:- 30/=
வருட சந்தா	:- 400/=
ஆயுள் சந்தா	:- 3000/=

அருளுரை

நமக்கு இருட்டில் பொருட்கள் தெரிவதில்லை. வெளிச்சம் வேண்டியிருக்கின்றது. வெளிச்சம் இருந்தாலும் குருடனுக்கு பொருட்கள் தெரிவதில்லை. ஆனாலும் அவனும் வாழ்க்கையை நடத்துகிறான் அது எதனால்? புத்தி சக்தியினால் புத்திக்கு சக்தி எதனால் உண்டாகிறது? ஒருவன் மந்த புத்தியாய் இருக்கிறான் மற்றொருவன் கூர்மையான புத்தி உள்ளவனாய் இருக்கின்றான்! இது எதனால் புத்தியின் சக்தி நம்முடைய நல்வினை தீவினைகளால் தான் ஏற்படுகிறது. நல்வினையையும் தீவினையையும் செய்ய நம்மைத் தூண்டுவது எது? அஞ்ஞானம்! (அறியாமை). அறியாமையைப் போக்க வழி கடவுளின் அருள் கடவுள் எங்கு இருக்கின்றார்? எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றார்! உன் உள்ளத்திற்குள்ளும் இருக்கின்றார்! கடவுளையே தான் ஆத்மா என்று அழைக்கிறார்கள் கற்றோர்கள் அந்த ஆத்மா ஒரோ ஜோதி ஸ்வரூபம். அந்த ஆத்மஜோதினால் தான் உலகில் எல்லாப் பிராணிகளும் உயிர்தரித்து நிற்கின்றன. அந்த ஆத்மஜோதியை அறிந்தால் நாம் எல்லாம் அறிந்தவர்களாக ஆவோம். அப்போது அறியாமை என்பது இருக்காது அறியாமை அகன்றால் வெளிச்சம் இருந்தாலும் சரி இல்லாவிட்டாலும் சரி நமக்கு எல்லாப் பொருட்களும் ஒன்றாக விளங்கும் இப்பேர்பட்ட ஆத்மஜோதியை அறிய நாம் ஒவ்வொருவரும் முயன்று பலனடைய எங்கும் ஜோதி ரூபமாக விளங்கும் கடவுள் அருள் புரியட்டும்! .

ஓம் சக்தி

ஆத்மஜோதி ஜெயந்திவிழா

24.5.2005

செவ்வாய்க்கிழமை

சைவத்திரு சிவ.சண்முகவடிவேல் தலைமையில் திருவாசகம் முற்றோதல் பாதஞானவையிரவப்பெருமானுடைய அபிஷேக ஆராதனை மகேஸ்வரபூசை ஆத்மஜோதி சஞ்சிகை வெளியீடு களவாவோடை வசந்த நாகபூசணி அம்மன் அனுசரனையுடன் இனிதும் நடைபெற்றது.

நன்றி கூறல்

ஆத்மஜோதி சஞ்சிகை வெளியீட்டில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்த பெரியோர்களுக்கும் ஆன்மீகத் தொண்டர்களுக்கும் முதற்பிரதியைப் பெற்ற வர்த்தகபெரியார்களுக்கும் நாவலர் மணிமண்டப ஆன்மீகத் தொண்டர்களுக்கும் ஆசிரியர் வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்பிய தொண்டர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். ஆத்மஜோதி 2வது சஞ்சிகை அவரது ஜெயந்தி விழாவின் பொழுது ஏழாலை ஆத்மஜோதி தியானமணி மண்டபத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

நா. முருகையா
பதிப்பாசிரியர்

சாவகச்சேரி வாரிவனேசுவரர் திருத்தல வரலாறு

பெரிய பெரிய யாகங்களில் பதினெண் புராண விரிவுரைகள் நிகழ்ந்தன. ஜனமேய மகராஜன் கேட்க சூத முனிவர் புராண விரிவுரை செய்த பல வரலாறுகள் உண்டு வாரிவனேசு வரலிங்கப் பெருமைகளைப் பற்றி சூத முனிவர் பின்வருமாறு கூறினார்.

“முற்காலத்திலே சோழவளநாட்டிலே மிகவும் புகழடைந்த திவாஞ்சியப்பதியிலே வைசிய குலத்திலே விருபாக்கன் என்பவன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் ஒரு சிவபக்தன், சிவபூசாதூரந்தரன் அந்தணர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் சந்நியாசிகளுக்கும் எப்பொழுதும் உபசாரம் செய்துவந்தான். அவன் மேற்சொன்ன அந்தணர் முதலானோர்களுக்குத் தனம் தானியம் இரத்தினம் உடை ஆபரணம் என்பவைகளை நாள்தோறும் தானங்கொடுத்து வருவான். ஒருநாள் சிவபிரான் அவனது பக்தியைச் சோதிக்க விருப்பினார் பெருமான் வேதியனாகி அவனிடத்தில் வந்தார், விருப்பாக்கன் அவ்வேதியரை எதிர்கொண்டழைத்து உபசரணைகள் செய்தான். வேதியர் பலவகையான முகமன் வார்த்தைகளைக் கூறி உனது கொடையின் புகழைக் கேட்டு உன்னைப் பார்க்க வந்தேன். எனக்கோ வீடு இல்லை; பொருள் இல்லை; உடை இல்லை; ஒன்றுமே இல்லை. என் மனைவி, மக்கள் மூன்று நாட்களாகப் பட்டினி. ஆனபடியால் எனக்கு வீடு முதலான வசதிகள் யாவும் தரவேண்டும். தருவாயேல் எல்லா வித நன்மைகளும் உண்டாகும்.

“விருப்பாக்கன் தன்னிடமுள்ள வீடு முதலான எல்லாவற்றையுமே வேதியாருக்குக் கொடுத்து விட்டான். அந்தணர் களிப்புடன் யாவற்றையுந் தானமாக வாங்கிக்கொண்டு மறைந்து விட்டார், பின்பு விருப்பாக்கன் அந்தணரைக் கண்டிலன்.

“விருப்பாக்கன் தனது மனைவி விசாலாட்சியுடன் கடற்கரையை அடைந்து வேதாரணியேசுவரரை வணங்கிக்கொண்டு கப்பல் ஏறி யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தான். அங்கு சிலகாலம் வசித்தபின் அதனருகில்

இருக்கும் சாவகச்சேரி வந்துசேர்ந்தான். யாவா தேசத்தைச் சேர்ந்த சாவகர்கள் இங்கு குடியேறி வாழ்ந்தார்களாகையால் அந்த ஊர் சாவகச்சேரி எனப் பெயர் பெற்றது.

“விருப்பாக்கன் சீவனம் செய்து உயிர்வாழ்வதற்கு தன் சாதித் தருமமாகிய வியாபாரத் தொழிலைச்செய்ய முயற்சிகொண்டு இருக்கும் போது பால் வியாபாரம் உகந்தது என எண்ணினான். கொடிகாமப் பகுதியிலிருந்து பால் வாங்கி வியாபாரம் செய்துவந்தான். ஒருநாள் பால்குடத்தைத் தலையில் வைத்துச் சுமந்து கொண்டு வரும் போது சாத்தாவாரிக் கொடி தடுக்கிப் பால்குடம் கீழே விழுந்து உடைந்து விட்டது. இப்படியே அடுத்தடுத்து மூன்று நாட்கள் ஒரேயிடத்திலேயே பால்குடம் உடைய வேண்டிய காரணம் யாது என ஆராய்ந்தான் அந்த இடத்தில் கத்திகொண்டு அக்கொடியை வெட்டினான். கத்தி அக்கொடியைத் துண்டாக்கியதோடு ‘டங்’ என்ற சத்தத்தையும் உண்டாக்கியது. குனிந்து பார்த்தால் சிவலிங்கம் ஒன்று இரத்தப் பொசிவோடு காணப்பட்டது.

“சிவலிங்கத்தை கண்ணுற்ற விருபாக்கன் மனம் உருகிக் கண்ணீர்வாரப் பெருமானைத் துதித்தான். விருபாக்கன் நாள்தோறும் நியமமாய் அன்போடு பால் அபிடேகம் செய்து வருங்காலத்தில் பெருமான் இன்னொரு முறையும் விருப்பாக்கனைச் சோதிக்க எண்ணினார். பிரளயகாலம் போல மழை பெய்து பெருவெள்ளத்தால் எங்கும் வெள்ளக்காடு ஏற்பட்டது. இத்தருணத்திலும் அவனது உள்ளத்தில் எழுந்த எண்ணமாவது: “நான் வழக்கமாகச் செய்து வரும் பாலாபிடேகச் சிவபூசை நடைபெறாவிட்டால் உயிரைவிட்டுவிடுவேன்” என்பதாகும்.

“இதனையுணர்ந்த எம்பெருமான் “ஓ வைரவா! நமது திருத்தலம் வெள்ளத்தினால் மூடுண்டுவிட்டது. நமது பக்தன் மிகவுத் துன்பம் அடைந்து விட்டான். விரைந்து சென்று வெள்ளத்தை வற்றச் செய்வாயாக!” என வைரவப் பெருமானுக்கு ஆணையிட்டார். பெருமானுடைய கட்டளையை சீரமேற் கொண்ட வைரவர் தமது சூலத்தை ஏவி வெள்ளத்தை வற்றச் செய்தார். விருப்பாக்கன் மனம் மகிழ்ந்து சிவபூசை செய்து பிராத்தித்தான். வெள்ளத்தை வற்றச் செய்த வைரவப் பெருமானையும் முறையாகப் பூசித்தான். வாரிவனேசுவரரை விருபாக்கன் பக்தியோடு பூசைசெய்து முத்தி அடைந்தான்”.

சாவகச்சேரியில் இப்போது சந்தை இருக்கும் பகுதி ஒரு காலத்தில் வயல்வெளியாக இருந்தது. சந்தையின் ஒருபக்கத்தில் மருதமரம் ஒன்று நிற்பதை இன்றும் பார்க்கலாம். இந்தப் பகுதி வாயிலாக இருந்ததற்கு அது ஒரு அத்தாட்சி. அதையடுத்து ஒரு சிவன்கோவில் இருந்தது. பசுவண்டி நிலையத்தில் இன்றும் ஒரு சிறு கிணறு இருப்பதைப் பார்க்கலாம். இக்கோவிலுக்கு அக்கிணறு திருமஞ்சனக் கிணறாக அமைந்திருந்தது என்பது கண்கூடு.

போத்துக்கேயருடைய வருகையால் இந்துக்கோவில்கள் பல தரைமட்டமாயின. அதில் இதுவும் ஒன்றாகும். அப்பொழுது இப்பகுதிகள் எல்லாம் பரந்த வயல்வெளிகளாய் இருந்தமையால் இடையிடையே சிறுசிறு கிணறுகளும் காணப்பட்டன. இக்கோவிலில் இருந்த சிவலிங்கமும் அம்பிகையின் திருஉருவமும் யாரோ ஒரு பக்தரால் தூர்ந்த ஒரு கிணற்றில் போடப்பட்டு மறைக்கப்பட்டது. காலகதியில் அக்கிணறு தூர்ந்து மண்முடி சாத்தாவாரிக் கொடிகளால் மூடுண்டு கிடந்தது. முன்கூறிய விருபாக்கன் அவ்வழியாகவே பால் வியாபாரம் செய்துவந்தான். அவனால் தான் இச்சிவலிங்கம் மேலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

நீண்டகாலம் கிணற்றுள் சிவலிங்கம் மறைக்கப்பட்டிருந்த படியினால் ஊர்ப் பொதுமக்கள் கூடி புதிதாக ஒரு கோவிலை அமைக்கத் தொடங்கினர். கிணற்றுள் இருந்த சிவலிங்கப் பெருமானைப் பிரதிஷ்டை செய்வதை புதுக்கோவிலார் விரும்பினார்கள். சிவலிங்கத்தைக் கண்டெடுத்தவர் அதனை விரும்பவில்லை அவர் அந்த இடத்திலேயே ஒரு சிறிய கோவில் அமைத்து வழிபட்டு வந்தார். புதுக்கோவிலார்கள் இந்தியாவிலிருந்து விக்ரிகம் வரவழைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்தனர். இரு கோவில் தெய்வங்களும் அக்கமும் பக்கமுமாக இருந்து வழிபடுவோருக்கு வரங்களை வாரி வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாரிக் கொடியால் மூடுண்டு கிடந்தபடியினால் பெருமானும் வாரிவனநாதர் என அழைக்கப்படலானார் இலங்கையில் மிகப் பழமைவாய்ந்த கோவில்கள் கேதீச்சரம், கோணேச்சரம், முன்னேச்சரம் என்று அழைக்கப்பட்டது போலவே இக்கோவிலும் வாரிவனேச்சரம் என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தது. அதன் பெயரே அதன் பழமைக்குச் சான்றாக அமைந்தது.

சிவலிங்கம் கிணற்றுள் இருந்த பகுதியில் இத்திமரம் ஒன்று உண்டாகி செழித்து வளர்ந்து அதன் பழமையை மேலும் விளக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. இப்பகுதியில் இரண்டு பெண் பனைகள் செழித்து வளர்ந்திருந்தன. அவை இரண்டும் ஆண்டுதோறும் நல்ல பழங்களை அன்பர்களுக்கு அளித்து வந்தன. ஒரு முறை வீட்டுக்கு விலக்கான அம்மையார் ஒருவர் அப்பழங்களை எடுத்துச் சென்றிருந்தார் அதன்பின்பு அம்மரங்கள் பட்டுப்போகும் வரை காய்க்கவே இல்லை.

புதிய கோவில் சாவகச்சேரி அமிர்த பாஷணி சமேத சந்திரசேகரப் பெருமான் கோவிலில் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இந்து எழுச்சிப் பாடல்

இந்து சமய மக்களெல்லாம் ஒன்று சேருவோம்
பந்தத் தோடு இணக்கமாக வாழ்ந்து காட்டுவோம்
எந்த முறையும் இதற்கு ஈடு இல்லை என்னுவோம்
முந்து புகழ் இந்துதர்மம் முழங்கச் செய்குவோம் - இந்து

ஆதி ஆதி காலத்தொட்டு வந்த மதமிது
ஆதி மூல நாயகனைக் கண்ட மதமிது
ஓதி ஓதி உண்மைதனை உரைத்த மதமிது
நீதி தேவன் கோவில் கொண்டு நிலைத்த மதமிது - இந்து

அன்புவழி காட்டுவதும் இந்து தர்மமே
இன்பநிலை காட்டுவதும் இந்து தர்மமே
முன்பு உலகை உயர்த்தியதும் இந்து தர்மமே
துன்பநிலை நீக்கியதும் இந்து தர்மமே - இந்து

பெற்ற தாயைப் பிறந்த மக்கள் வெறுப்பது மூண்டோ
உற்ற தந்தை இல்லையென்று உரைப்பவருண்டோ
முற்றும் உணர்ந்து இந்து தர்ம முறையறியாமல்
தெற்றுக் கூறும் தீயர் மனம் திருந்தச் செய்குவோம் - இந்து

உனது சமயம் உனது வேதம் உரிமை காக்கவா!
தனது மானம் தனது மதம் தர்மம் காக்க வா!
இனிய மதம் எங்கள் மதம் என்று சொல்லவா!
புனித மதம் இந்து மதம் என்று புகழ்வா - இந்து

அன்பளிப்பு

விக் கிளேஸ் வர

களஞ்சியம்

சாவகச்சேரி

அன்பளிப்பு

றாபா

பன்முக வர்த்தகம்

யாழ்ப்பாணம்

திருவாசகத்தில் ஒரு வாசகம்

(ஆசிரியர்)

“திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்” என்பது நீண்டகாலமாகப் பழகிவந்த பழமொழி. திருவாசகத்தைப் படித்து உணர்ந்து உருகி அதில் அநுபவங்கண்டவர்களது உள்ளத்தில் இருந்து பிறந்த மொழி. நினைந்து, நினைந்து; உணர்ந்து, உணர்ந்து நெகிழ்ந்து, நெகிழ்ந்து; அன்பே நிறைந்து, நிறைந்து ஊற்றெழுங் கண்ணீர்தனால் உடம்பு நனைந்து, நனைந்து; அருளமுதே ஆரம்நிதியே, ஞானநடத்தரசே, என்னுரிமை நாயகனே துணர வந்து வணைந்து ஏத்தியவர்களின் உள்ள உருலை இருந்து பிறந்த மொழி.

தேனை அருந்துபவர்கள் எந்தக் கோணத்தில் இருந்து அருந்தினாலும் அதன் இனிமையில் எவ்வித மாற்றமும் இல்லை. மேலே உள்ளது, நடுவில் உள்ளது, அடியில் உள்ளது என்ற பேதமே இல்லை. பக்திக்கும் இத்தகையதொரு இலட்சணம் உண்டு. திருவாசகத்திலும் எந்த வாசகத்தைச் சுவைத்தாலும் இப்படியானதொரு அநுபவத்தையே நாம் பெறலாம். இதுபற்றியே திருவாசகத்தைத் தேனுக்கு உவமையாகக் கூறியுள்ளார்கள்.

தேன் பித்தத்தைப் போக்கும். மந்தத்தைத் தவிர்க்கும். நல்ல இரத்தத்தை நல்கும். நெடுங்காலமாக நமக்குத் தொல்லைதரும் பிறவிப்பணியை மாற்றுவது திருவாசகத்தேன். நல்லதேன் நாடப்பட்டால் கல்கண்டாக மாறும். அந்தக்கண்டு தனி ஒரு சுவை உடையது. அதேபோல திருவாசகத்தை ஒதி உணர்பவர்களுக்கு நமச்சிவாயத்தின் மீது தணியாத ஒரு ஆராமை ஏற்படும். சாதனை மிகமிக நமச்சிவாயமாகவே அவர் மாறிவிடுவார்.

பார்க்குமிடமெங்கும் நீக்கமற நின்று நவச்சிவாயமே காட்சி கொடுக்கும். எல்லாம் சிவமயமாகவே காண்பார். திருவாசகத்தை எல்லாரும் படித்து தான் பெற்ற இன்பத்தை எல்லாரும் பெற வேண்டும் என்பது மணிவாசகப் பெருமானுடைய திருவுள்ளமாகும். திருவாசகம் முழுவதையும் கற்றுக்கொள்ள முடியாதவர்கள் அதன் சுவையின் ஒரு துளியையாவது சுவைக்க வேண்டும்

எனப் பெரிதும் விரும்பினார். முழுவதையும் கற்றுணர முடியாதவர்கள் சிவபுராணம் முழுவதையும் படித்துணர்ந்தால் போதியது என்று உணர்ந்தார். சிவபுராணம் திருவாசகத்திற்கு முன்னுரை போன்றது.

இன்றைய உலகில் அதனைப் படிப்பதற்குக்கூட பலருக்குச் சோம்பல் உண்டு. இன்னும் பலருக்கு நேரம் இல்லாப் பிரச்சினை. அது மாத்திரமா? தியேட்டர் வாசலில் மூன்று மணித்தியாலம் காத்திருக்கும் அளவிற்கு கோயில் வாசலில் மூன்று நிமிடங்கள் நிற்பதற்கு பொறுமை இல்லை. தினமும் தினசரிப் பத்திரிகை வாசிப்பதில் மணித்தியாலக் கணக்கையும், நாவல் வாசிப்பதில் நாட்கணக்கையும் செலவு செய்யும் மனிதன் சிவபுராணத்தைத் தினசரி பாராயணமாக்க கொள்வதற்குப் பதினைந்து நிமிடங்கள் செலவு செய்ய ஆயத்தமாக இல்லை.

சிவகணேசன்

ரெக்ஸ்கொல்ஸ்

யாழ் நகரில் மக்கள்

போற்றும்

மகத்தான ஐவுகளின்

சங்கமம்

41. பெரியகடை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

T.P :- 021 - 2222063

இச்சாம்பல் தனத்தை அன்றே அறிந்திருந்தார் மணிவாசகப்பெருமான் சிவபுராணத்தைத் தினசரி பாராயணம் செய்யமாட்டாதவர்கள் சிவபுராணத்தின் முதலிரு வரிகளையாவது படித்துணர்ந்தால் போதுமென என்று கருதினார். அதனால்

“நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன்தாள் வாழ்க!

இமைப்பொழுதும் என்னைஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க!

என்ற இரு அடிகளையும் முதலிலேயே வைத்தார். சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்பவர்கள் இரண்டாவது வரிக்குமேல் படிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது. நெஞ்சத்தில் வாழும் இறைவனது இருதிருப்பாதங்களையும் கண்டுகொண்டே இருப்பார். இமைப்பொழுதேனும் எனது நெஞ்சில் இறைவனது திருப்பாதம் நீங்காது இருக்கின்றது என்ற பாவனை மிக உயர்ந்த பாவனையாகும். அந்தப் பாவனையில் உயர்ந்துவிட்டால் வேறு சாதனைகளே தேவையில்லை.

முதலிரு அடிகளையும் பஜனைகளின் நாமகோஷமாக எடுத்துக்கொண்ட தத்துவமும் இதுவாகும். இதனைச் சொல்வதற்குக்கூடப் பலருக்குச் சோம்பல். பழக்கப்படாத ஒரு தன்மை. மணிவாசகப்பெருமானுடைய கருணை இன்னும் மேலே விரிந்தது. முதல்வரியின் முதலாவது சொல்லைச் சொன்னாலே போதும் என்று கருணை பாலித்தார்கள். அதனாலேயே ‘நமச்சிவாய வாழ்க’ என்ற சிவபுராணத்தை ஆரம்பித்தார்கள். திருவாசகத்தை முழுவதும் படித்துணர்வாய்ப்பில்லாதவர்கள் கவலைகொள்ளத் தேவையில்லை.

‘நமச்சிவாய’ என்று சொன்னாலே போதும். அதுவே குரு உபதேசம்; அதுவே மூலமந்திரம். இம்மந்திரத்தின் விரிவே திருவாசகம். பல மூலிகைகளைப் பிடுங்கி அவற்றைச் சாறாக்கி அந்தச் சாற்றை ஒரு சிறு வில்லையாக்கி உண்டாற்போன்றது நமச்சிவாய மந்திரத்தை நாம் ஜெபம் செய்வது.

நமச்சிவாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
 நமச்சிவாயவே நானறிவிச்சையும்
 நமச்சிவாயவே நானவின்றேத்துமே
 நமச்சிவாயவே நன்னெறி காட்டுமே.

என்பது அப்பர் சுவாமிகளுடைய திருவாக்கு. திருவாசகத்தில் கடைசிப் பதிகம் அச்சோப்பதிகம் ஆகும். அதாவது இறைவனை அறியும் அநுபவ வழியை அறியாது இருந்த தன்னைச் சிவமாக்கிய அருட்திறத்தைக் கூறியியக்கின்றார். இதற்குக் காரணம் யாது? நமச்சிவாய மந்திரமே.

“நான் சிவ சிவா என்றிருக்கின்றேன். என்னை ஏன் தொந்தரவு செய்கிறாய்?” என்று நம்மவர் அடிக்கடி சொல்வதை நாம் கேட்கின்றோம். உண்மையில் சிவா என்று சொல்லியிருக்கமாட்டான். ஆனால் ஒருவன் ஒன்றும் செய்யாமல் சும்மா இருக்குந் தன்மையை நாம் சிவா என்றிருப்பதாகக் கூறுகின்றோம். நமது முன்னோர் சிவனாமத்தை மனதில் ஜெபித்துக் கொண்டே சிவத்தியானம் செய்து வந்தார்கள். அதாவது பொறிகளைப் புலன்வழிச் செல்லாது மனத்தை அடக்கியிருந்தார்கள். இதுவே காலகதியில், சிவா என்றிருப்பது என்பதற்கு யாதொரு வம்புக்கும் போகாமல் ஒடுங்கி இருக்கும் நிலையையும் குறிப்பதாகப் பேச்சு வழக்கில் வந்துவிட்டது.

எல்லாருக்கும் சும்மா இருக்க விருப்பம். ஆனால் சும்மா இருக்கத்தான் தெரியாது. சும்மா இருக்கும் சுகத்தைப் போல் உயர்ந்த சுகம் உலகில் வேறு எதுவுமே இல்லை. சும்மா இருக்கும் சுகத்தை அநுபவிக்க விரும்புவோர் திருவாசகத்தில் ஒரு வாசகமாகிய நமச்சிவாய மந்திரத்தை உபதேசம் பெற்று அதனைச் செபித்து அதிலே சித்தி பெற்று எல்லாம் சிவமயம் என்றிருப்பார்களாக.

ஆத்மாவின் தன்மை

உள்ளிருக்கும் மணி (தானியம்) என்ற சுத்த ஆத்மாவை; அதை மூடிக்கொண்டிருக்கும் உடல், பஞ்ச கோஷங்கள் என்ற உமியிலிருந்து புத்தியின் தீட்சண்யத்தைக் கொண்டு பிரித்தல் வேண்டும்.

ஆத்மா உப்பொழுதும் எல்லாப் பொருட்களிடத்தும் இருப்பினும், அஃது எல்லாவற்றிலும் பிரகாசிப்பதில்லை. துலக்கிய பொருட்கள் மேல் பிரதிபிம்பம் தெரிவது போல ஆத்மா புத்தியில் பிரகாசிக்கிறது.

தேகம், இந்தியரிங்கள், மனம், புத்தி, பிரகிருதி ஆகியவற்றிலிருந்து ஆத்மா புறம்பாகி அரசனைப் போல் இருக்கிறது. அது அவைகளின் விருந்திகளுக்குச் சாட்சியாக உள்ளது.

சமயம்

- குன்றாக்குடி அடிகளார்

எனது பக்தி, அறிவுக்கும் அனுபவத்திற்கும் ஒத்தது. மனிதனுக்கப் புதிய உணர்வையும் புதிய தெம்பையும் உண்டாக்கி அவனைப் பூரணத்துவத்திற்கு உயர்ந்த பரிபூரண வாழ்விற்கு அழைத்துச் செல்வது தான் எனது சமயம்.

எல்லாம்வல்ல இறைவன் நமக்கு இந்தப் பிறப்பைத் தந்தருளியது. பிறருக்குச் சேவை செய்து பெறுபெறுவதற்காகத்தான். எனவே பிறருக்குச் சேவை செய்து பேறு பெறுவதுதான் பிறவியின் பயன். அதுவே சமயத்தின் சாரம்.

இறைவன் சோறு போடமாட்டான் நிச்சயமாகப் போடமாட்டான். அவன்தான் சோற்றை உண்டாக்கிக் கொள்ள நிலம், நீர், அறிவு, ஆற்றல், உழைக்கக் கைகள் அனைத்தும் கொடுத்திருக்கிறானே!

அரசியல் என்பது சமுதாயத்திற்கு ஒரு வேலி போல. சமயம் என்பது மனிதனுக்கு உள்ளும் புறமுமாக இருந்து அவனை உணர்வால்-சிந்தனையால் தூண்டி வளர்த்துப் பக்குவப்படுத்துகின்ற ஓர் அரும் பெருஞ் சாதனம்.

இன்றைய அறிநிலையங்களில் அங்குள்ள நகைகள், தங்கம், வெள்ளி, வைபூரியம் ஆகியவைகளுக்கு வகை வகையான பட்டியல்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவ்வற நிலையங்களைச் சுற்றியுள்ள ஊர்களில் வாழும் பக்திநலஞ்சான்ற அடியவர்கள் பட்டியல் இல்லை. அங்கு வரவு செலவைத் தக்கவாறு சரிசெய்து வளமுட்டத் தணிக்கையாளரைக் காண்கிறோம். ஆனால், அங்கு வரும் அடியவர்கள் வாழ்வைச் சீராக்கி வளமுட்டத் தணிக்கையாளர்கள் இல்லை. மேன்மைகொள் சைவ நீதி தழைத்தோங்கத் தங்கம், வெள்ளி, வைர நகைகளின் பட்டியலும் வரவு செலவு தணிக்கையுமா தேவை! அடியார்கள் பட்டியலும் அவர்கள் வாழ்வில் வளமுட்டும் தணிக்கையுமல்லவா தேவை.

நான் ஒரு இந்து

- ஆசிரியர்

ஒவ்வொரு இந்துவும் தன்னை ஒரு இந்து என்று சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமை அடையவேண்டும். இந்து சமயம் உலகளாவிய சமயம். இந்து சமயத்தில் வாழும் ஒரு சிலருக்கு இந்து சமயத்தின் பெருமை விளங்காமையால் தம்மை இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்வதில் வெட்கப்படுகின்றார்கள்.

தாய்நாடு, தாய்மொழி என்பது போல எமக்குத் தாய் மதம் இந்துமதம். உலகத்துக்கே தாய்மதம் இந்து மதம் என்றாலும் அது பிழையாகாது. உலகத்தில் முதன் முதல் எழுதப்பட்ட நூல் இருக்கு வேதம். இதனை உலக ஆராய்ச்சியாளர் எல்லோரும் ஏகோபித்த மனதாகக் கூறியுள்ளனர். அதுவும் கிறிஸ்துவுக்கு முன் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்று கூறியுள்ளனரே அன்றி அறுதியிட்டுக்கூறமுடியாத அளவுக்கு அவ்வளவு பழைமை வாய்ந்தது.

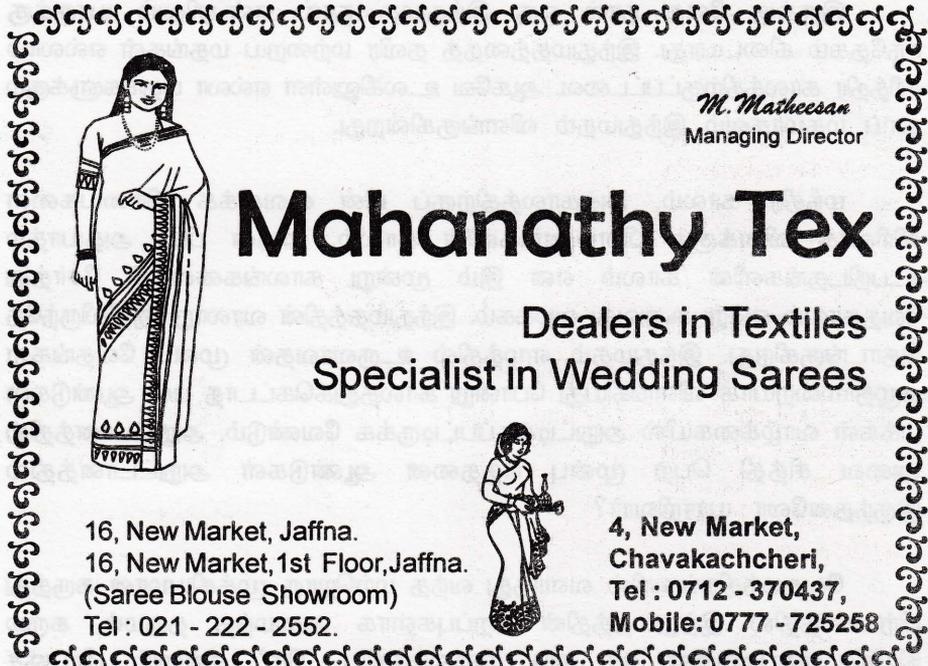
இருக்கு வேத நூல் ஒரு இந்துமத நூல் என்பதிலும் யாருக்கு சந்தேகம் கிடையாது. இந்துமதத்தைத் தவிர மற்றைய மதங்கள் எல்லாம் சரித்திர காலத்திற்குட்பட்டவை. ஆகவே உலகிலுள்ள எல்லா மதங்களுக்கும் தாய் மதமாகவும் இந்துமதம் விளங்குகின்றது.

மந்திர காலம், அக்காலத்திற்குப் பின் வைதீக கிரியைகளை விரிவாக விளக்கும் பிராமணங்களின் காலம், அதன் பின் அத்யாத்ம உபநிடதங்களின் காலம் என இம் மூன்று காலங்களையும் சேர்த்து வேதகாலம் என்று கூறுவது வழக்கம். இந்துமதத்தின் வரலாறு இதிலிருந்தே தொடங்குகிறது. இந்துமதம் எழுத்தில் உருவாவதன் முன்பு வேதங்கள் எழுதாமறையாக விளங்கியது போன்று காலத்துக்கெட்டாத பல ஆண்டுகள் மக்கள் வாழ்க்கையில் அநுட்டிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அநுட்டானத்தில் அவை சித்தி பெற முன்பு எத்தனை ஆண்டுகள் அநுட்டானத்தில் இருந்தனவோ யாரறிவார்?

வேதமந்திரங்களில் வளர்ந்து வந்த மற்றொரு முக்கியமான கருத்து பிற்காலத்தில் இந்துமதத்தின் சிறப்புகளாக அமைந்த தருமம், கரும நியதி என்பவற்றின் ஓர் அடி நிலையாகிய 'ரித' என்னும் பிரபஞ்ச நியதியாகும்.

இத்தகைய சிறப்புகளையுடைய இந்துமதத்தில் பிறந்த நாம் 'நாம் இந்து சமயத்தவர்' என்று சொல்லிக்கொள்வதில் பெருமையடைய வேண்டும். அப்படி நாம் சொல்வதால் மற்றைய சமயத்தவர்களையும் சகோதர மனப்பான்மையோடு அணைத்துக்கொள்ளுகின்றோம். இந்து சமயத்திலே பிறந்த நாம் இந்து சமயத்தை அறிந்து நன்கு உணர்ந்து அதில் கூறப்படும் உண்மைகளை நமக்கு ஆக்கிக்கொண்டு அதனை வாழ்க்கையில் இரண்டறக்கலக்கச் செய்யவேண்டும். இந்து சமயத்தின் பண்பாடு பக்தி. அதுபோல இந்து சமூகத்தின் பண்பாடு தருமம்.

ஒவ்வொரு இந்துவும் தரும சிந்தனையோடு தருமத்தை அநுட்டிக்கும்போதுதான் அவன் இந்து ஆகின்றான். பிறர் படும் துன்பத்தைக் கண்டு யார் ஒருவன் மனம் இரங்குகின்றானோ அவனே இந்து என்பது மகாத் மகாகாந்தியின் கருத்து மனிதன்படும் துன்பத்தைக் கண்டு மாத்திரமல்ல, அகில அண்டங்களிலுமுள்ள எல்லா உயிர்களைக்

M. Matheesan
Managing Director

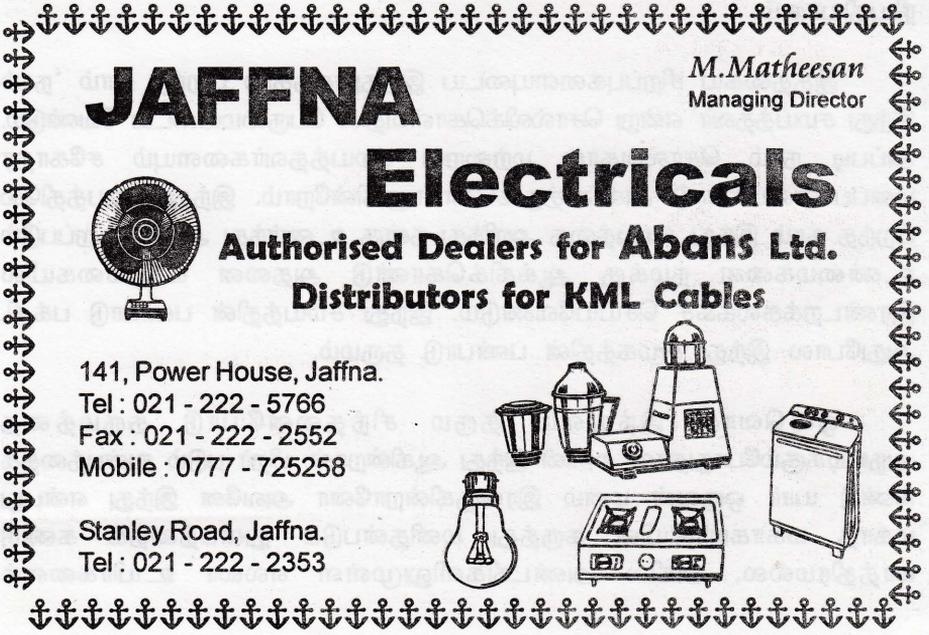
Mahanathy Tex

Dealers in Textiles
Specialist in Wedding Sarees

16, New Market, Jaffna.
16, New Market, 1st Floor, Jaffna.
(Saree Blouse Showroom)
Tel : 021 - 222 - 2552.

4, New Market,
Chavakachcheri,
Tel : 0712 - 370437,
Mobile: 0777 - 725258

JAFFNA

M. Matheesan
Managing Director

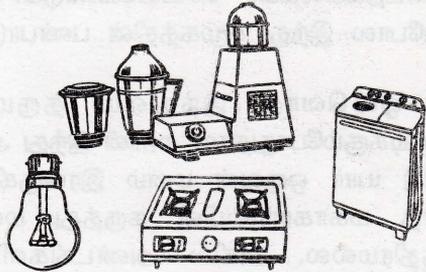
Electricals

Authorised Dealers for Abans Ltd.
Distributors for KML Cables

141, Power House, Jaffna.
Tel : 021 - 222 - 5766
Fax : 021 - 222 - 2552
Mobile : 0777 - 725258

Stanley Road, Jaffna.
Tel : 021 - 222 - 2353

காணும்போது இத்தகைய உணர்வு ஏற்படவேண்டும். எந்த உயிருக்கும் ஹிம்சை செய்யக்கூடாது என்பதே இந்துமதத்தின் அடிநாதம் அஹிம்சை இந்துமதத்தின் ஆணியே என்றுகூடக் கூறலாம். இதனை வள்ளுவருடைய கருத்து அரண் செய்கின்றது.

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன் பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.

இணையற்ற நல்ல குணம் கொல்லாவிரதம். அதற்கடுத்த நல்லகுணம் பொய் சொல்லா விரதம். அதாவது உலகம் புண்ணியம் என்று போற்றுகின்ற அறிவுகளுக்குள் இணையற்றது எது என்றால், எக்காரணம் பற்றியும் பிற உயிரைக் கொல்லாதிருப்பது. அதற்கு அடுத்த படியாகப் போற்றத் தகுந்த சிறந்த குணம் பிறருக்குத் தீமை உண்டாகக்கூடிய எதையும் பேசிவிடாமல் வாய்மை காப்பது. கொலை சம்பந்தப்பட்ட எந்த மார்க்கமும் சன்மார்க்கம் அல்ல. வள்ளலார் இதனை வற்புறுத்துகின்றார்.

**“கொலையறியாக் குணத்தோர் நின்னன்பர் எல்லாம்
குணமேசெய் துன்ருள்தான் கூடுகின்றார்.”**

**“வல்வினைப் பகுதியான் மயங்கி வஞ்சாதங்
கொல்வினைக் குழியிடைக் குதிக்கு நெஞ்சமே”**

“கொல்லாதவர்களே நல்லவர்கள் நல்லவர்கள்”

என்பனவெல்லாம் கொலையையும் புலாலையும் வெறுக்கின்றன. “ஊனைத்தின்று ஊனை வளர்க்காதே” என்பது பெரியவர்கள் வாக்கு.

**“தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிற்
தன்னுயிர் நீக்கும் வினை”** என்பது வள்ளுவர் வாக்கு.

தன்னுடைய உயிர் போவதாயிருந்தாலும் தான் இன்னொரு உடலிலுள்ள அதற்கினிய உயிரைப் போக்குகிற கொலைச் செயலைச் செய்யக்கூடாது. இன்னொரு உயிரைக் கொல்லாவிட்டால் தன்னுடைய உயிர் போய்விடும் என்பது நினைக்கக்கூடிய தருணத்திலும் கொலை பாதகத்தைச் செய்யக்கூடாது.

அதாவது பகைமை பற்றி தன்னைக்கொன்று விடக்கூடியவன் என்று கருதி தான் அவனைக் கொன்றுவிட்டால் தன்னுயிருக்கு அபாயம் வராது என்று கொல்ல நினைப்பதும், தன்னுடைய உயிர் போய்விடும் போன்ற அபாயமான நோயுண்டாகி அதற்கு மருந்துக்காக இன்னொரு உயிரைக் கொலை செய்வதும், அல்லது தனக்கு வந்த நோய் நீங்கித் தனக்கு நன்மை வரும் என்று கருதி வேறொரு உயிரைப் பலியாகக் பொல்லுவது மாகியவை எல்லாம் பாவம் என்றே கருதப்பட்டன.

பிற்காலத்தவர் எழுப்பிய தத்துவ விசாரணை மாளிகைகளுக் கெல்லாம் அடிப்படை அந்த உபநிடதங்களே. அவைகளை அருளியவர்கள் உண்மையை நேரில்கண்ட ஞானிகள். அவர்கள் வழிபாட்டை விட்டு தியானத்தை மேற்கொண்டவர்கள். தருமத்தைக் குறைவறக் கடைப்பிடித்தவர்கள். ஆத்மாவை அறிந்து அதன்மூலம் பரமாத்ம ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். கி.மு. 200 தொடக்கம் கி.பி. 300 வரையுள்ள 500 வருடங்களையும் இதிகாச காலம் என்பர். இக்காலத்தேதான் இராமாயணம், பகவத்கீதை என்னும் மணிமுடியுடன் கூடிய மகாபாரதம் ஆகிய இதிகாசங்களும், மனுவும் யாக்ஞவல்கியரும் இயற்றிய தரும சாஸ்திரங்களும் தோன்றின. இக்காலத்தில்தான் இந்துக்கள் கடல் கடந்து சென்று சுமாத்திரா, ஜாவா, போர்ணியோ, மலேயா, இந்தோசைனா ஆகிய நாடுகளில் குடியேறி பல இராச்சியங்களை நிறுவி 1500 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்து வந்தனராதலால் அதைக்கொண்டும் இந்தக்காலத்தை இதிகாசகாலம் என்று கூறலாம்.

உலகின் ஏனைய மதங்கள் கால எல்லைக்குட்பட்டவை. சமூகத் தேவைகளின் விளைவாக அந்தக்காலத்தில் வாழ்ந்த மகா புருஷர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டவை. இந்துமதம் கால எல்லைக்குள் அகப்படாது காலங்களைத் தாண்டியது; காலங்களை வென்றது; காலங்களை உருவாக்கிக்கொண்டு செல்வது; கால மாற்றங்களின் பாதிப்புக்களால் பாதிக்கப்படாமல்; காலமாற்றங்களை ஜீரணித்து, புதிய உத்வேகம் உள்ள காலத்தை உருவாக்கிச் செல்லும் ஜீவசக்தி படைத்தது.

இந்துமதம் அனாதியானது. அதனாலேயே சனாதன தர்மம் என்கிற பெயரும் அதற்கு உண்டு. விஞ்ஞான உண்மைகள் எப்படி நிலையானவை களோ அதுபோலவே இந்துமதக் கோட்பாடுகளும் நிலையானவை. இந்துமதம் எத்தனையோ கலாச்சாரப் புயல்களின் தாக்குதல்களுக்கு ஈடுகொடுத்து, தன்னிலிருந்து மாறுபட்டு உருவான புறமதக்கோட்பாடுகளை ஜீரணித்து, தன்னுடைய தனிச்சிறப்பு இழக்காத உன்னத மதமாக இன்றைக்கும் விளங்கிவருகிறது.

ஆகவே “நான் ஒரு இந்து” என்று சொல்லிக்கொள்வதில் ஒவ்வொரு இந்துவும் பெருமைப்பட இடமுண்டு.

சத் சாங்க சாதனை வட்டங்கள்

- நா. முத்தையா

நோக்கம் : ஆத்மீக சாதனையிலும் சமூக சேவையிலும்
ஒவ்வொருவரையும் ஈடுபடச் செய்தல்

அமைப்பு முறை

ஒரு கிராமத்தில் பல வட்டங்கள் அமையலாம். இயற்கையமைப்பு, சூழல், போக்கு வரவு வசதிகளை முன்னிட்டு 30,35 குடும்பங்கள் கொண்டதாக ஒவ்வொரு வட்டமும் அமையலாம்.

ஆரம்பம்

சுற்று வட்டாரத்திலுள்ளவர்களுடைய வசதிகளை முன்னிட்டு ஒருவர் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் தமது இல்லத்தில் நடைபெறப் போகும் வார வழிபாட்டிற்காக சூழ உள்ள குடும்பங்களை வருமாறு அழைத்தல்.

வீட்டில் தான் விரும்பி வணங்கும் மூர்த்தியின் படம் ஒன்று, குத்து விளக்கு ஒன்று, அர்ச்சனைக்கான புஷ்பங்கள் மாத்திரமே தேவை.

எந்த வீட்டிலும் உபசரணை இருக்கக்கூடாது. இதனை முன்னிட்டு எந்தக் குடும்பத்திலும் எவ்வித செலவும் இருக்கக்கூடாது.

நடைமுறை

வீட்டில் 30, 35 பேர் கூடியிருக்கக்கத்தக்க வசதியில்லாதவர்கள் தமது வழிபாட்டை முற்றத்திலேயே வைத்துக்கொள்ளலாம். வீட்டு விறாந்தை யிலும் வைத்துக்கொள்ளலாம்.

வைக்கப்பட்ட படத்திற்கு தமிழில் அர்ச்சனை செய்தல். தமிழில் அர்ச்சனை மாலை என்றொரு வெளியீடு உண்டு. அதில் ஒவ்வொரு மூர்த்திக்கும் 108 போற்றிகள் உண்டு. ஒருவர் வாசிக்க வீட்டுக்குரியவர் ஒவ்வொரு போற்றிக்கும் ஒவ்வொரு மலராக அர்ச்சிக்கலாம்.

தீபாராதனை முடிந்த பின் 15 நிமிட நேர கூட்டுவழிபாடு நடத்தலாம்.

அங்கு வந்திருப்பவர்களில் ஒருவர் 15 நிமிட நேரத்திற்கு ஏதாவது நல்ல கருத்துக்களைக் கூறலாம். பேச்சுக்கு வசதியான ஆட்கள் கிடையாத இடத்து பெரியபுராண வசனத்திலிருந்து ஒரு நாயனாருடைய சரிதத்தை ஒருவர் வாசிக்க மற்றவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கலாம்.

முதல்நாள் கூட்டத்தில் பஞ்சாயத்து என்று பெயரில் ஐவரைத் தெரிவு செய்தல். இவர்கள் கூடிய அளவு சேவை மனப்பான்மை, நேர்மை, ஒழுக்கம் முதலியவற்றில் சிறந்தவர்களாய் இருப்பது கூடிய பலனைக் கொடுக்கும். இந்த ஐவரில் ஒருவர் இயக்குனராகத் தெரிவு செய்யப்படுதல் வேண்டும்.

அடுத்த வாரம் யாருடைய இல்லத்தில் இக்கூட்டம் அமைய வேண்டும் என்பதை அக்கூட்டத்திலேயே கேட்டுத் தெளிந்து கொண்டபின் அடுத்த வட்டம் நடைபெறுவதற்குரிய வீட்டுத்தலைவர், வட்டம் நடைபெறுவதற்கு முதல்நாள் எல்லாரையும் தமது வீட்டிற்கு வருமாறு அழைக்க வேண்டும்.

வெள்ளிக்கிழமைகளும் முக்கிய விசேடங்களுக்குரிய நாட்களும் இவ்வட்டங்கள் நடத்துவதற்குத் தவிர்க்கப்படலாம்.

பயன்கள்

குறிப்பிட்ட வட்டங்களுக்குள் உரியவர்கள் யாராவது சிறு பிரச்சினைகளை முன்னிட்டு கோர்ட்டுக்கோ, பொலிசுக்கோ போக வேண்டி நேரிட்டால் பஞ்சாயத்தார் முன்வந்து அவர்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவைத்து கோர்ட்டுக்கோ பொலிசுக்கோ போகாமல் தடுத்தல்.

குறிப்பிட்ட வட்டத்தில் உள்ள 35 குடும்பங்களில் 10 குடும்பங்கள் குடிக்க அடிமைப்பட்ட குடும்பங்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். மற்றைய 25 குடும்பங்களிலுமுள்ள தலைவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து குறிப்பிட்ட 10 குடும்பங்களிலுமுள்ள தலைவர்களை குடிக்காதிருக்குமாறு பணிவுடன் வேண்டிக் கொள்ளுதல். அடிக்கடி அக்குடும்பத்தலைவரைச் சந்தித்து அவர்களை நல்வழிப்படுத்துதல்.

ஒரு வீட்டில் நான்கு குடும்பிள்ளைகள் ஏதோ காரணத்தால் உரிய வயது வந்தும் வாழ்க்கைப்பட முடியவில்லை. அக்குடும்பத்தைப்பற்றி மற்றைய 34 குடும்பங்களிலுமுள்ள தலைவர்கள் ஏன் நம் அக்குடும்பத்திலுள்ள பிள்ளைகளை வாழவைக்க முடியாது என்று சந்தித்து அதற்கொரு தீர்வு காணுகின்றார்கள்.

ஒரு வீட்டில் மரணவீடு ஒன்று ஏற்பட்டுவிட்டால் உடனே மற்றைய 34 குடும்பத்திலுள்ளவர்களும் விரைந்து சென்று துக்கம் விசாரிப்பதோடு அவர்களுக்கு எந்தவகையில் உதவி தேவை என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு உதவி செய்தல்.

- (அ) சரீர் உதவி தேவைப்படலாம்.
- (ஆ) பண உதவி தேவைப்படலாம்.
- (இ) வேண்டிய பணத்தைக் கைமாற்றாகக் கொடுத்து விஷயம் நிறைவேறிய பின் திருப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.
- (ஈ) அவ்வீட்டில் உள்ளவர்களின் துக்கத்தை நீக்குவதற்காகவும் இறந்தவரின் ஆத்ம சாந்திக்காகவும் பிரார்த்தனைகள் நடத்தலாம்.
- (உ) மரணம் நடந்த வீட்டில் உள்ளவர்களுக்கு அன்றைய தினம் உணவுவகைக்கு எவ்விதத்தில் உதவி செய்ய வேண்டுமோ அவ்விதத்தில் உதவி செய்தல்.

திருமணவீடு போன்ற மங்கலகரமங்களிலும் அவர்களுக்கு எவ்வித உதவி வேண்டுமோ அவ்வுதவியை அறிந்து செய்தல்.

சக்தியைப் போற்றுவோம் சகலதும் பெறுவோம்

- பண்டிதை சி.இலக்குமி

ஒரு சிறு கிராமத்தில் சின்னஞ்சிறு குடிசை. அதற்குள் நற்குணவதி வசித்து வந்தாள். ஆம் அவள் நற்குணங்கள் நிறைந்தவளே. ஐந்து வயதுச் சிறுமி. இரக்கம் உடையவள், அன்பு மிக்கவள், அடக்கம் உடையவள். ஆனால் அவளுக்கோ தாயுமில்லை, தந்தையுமில்லை, பாட்டி தான் பாதுகாத்தாள். பாட்டியோ பணக்காரியல்லள், ஏழை, பிச்சை எடுத்து வாழ்பவள். எப்படியாவது தன்பேத்திக்கு பசிமாற உணவு கொடுப்பாள். தான் பலநாள் பட்டினி இருப்பாள்.

பாட்டி வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் பராசக்தி கோவில் ஒன்று உண்டு. புரட்டாசி மாதம் வந்தது. வழமைபோல் நவராத்திரியும் ஆரம்பமானது. பத்து நாட்களுக்குப் பராசக்தி கோவிலில் ஒரே கொண்டாட்டம். மாலையில் ஆறு மணிக்கு டாங் டாங் என்று கோவில் மணி கேட்கும். பெரியோர், சிறியோர் பலர் கூட்டம் கூட்டமாகச் செல்வர் பிரார்த்தனை நடைபெறும். சொற்பொழிவு நடைபெறும். விபூதி, தீர்த்தம், சந்தனம், பூ என்பவற்றை எல்லோரும் வாங்கிக்கொள்வர். எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் சரியாக எட்டுமணிக்கு முடிந்துவிடும். அதன் பின்பும் எல்லோரும் கோயிலிலே நிற்பர் ஏன்? சர்க்கரைப் பொங்கல், கடலை, அவல், பழம் என்பவற்றை வாங்குவதற்கே. அவற்றை வாங்குவதற்கு யாரும் இடித்து நெருக்கிப்போகவே மாட்டார்கள். எல்லோரும் அமைதியாக அந்த அந்த இடத்தில் இருப்பார்கள் பிரசாதம் கொடுப்பார்கள், கொட்டாமல் சிந்தாமல் கொடுப்பர், சிறுவர்களும் கொட்டாமல் சிந்தாமல் கவனமாக வாங்குவர். இந்த ஒழுங்கு அக்கோயிலின் தனிச்சிறப்பு. சிலர் உடனே சாப்பிடுவர். சிலர் வீட்டுக்குக்கொண்டு செல்வர்.

சிறுமி நற்குணவதி நாள் தவறாமல் சக்திகோயிலுக்குச் செல்வாள். ஆனால் அவள் மனம் பிரார்த்தனையில் அவ்வளவு ஈடுபடுவதில்லை. சொற்பொழிவு கேட்கமாட்டாள். காரணம் பசி; பசி வந்திட பத்தும் பறந்து விடும் அல்லவா? அத்துடன் படிப்பறிவும் இல்லை. பாவம் நற்குணவதி எப்பொழுது பொங்கல், அவல் வருமென்று எதிர்பார்ப்பாள். கிடைத்ததும்

அவளை அறியாமல் வாய் ஓம் சக்தி என்று முணுமுணுக்கும், கைகள் தாமாகவே நீட்டி வாங்கும். தான் கொண்டு வந்த சிறு துணியினாற் கட்டிக்கொண்டு செல்வாள். பாட்டிக்கும் கொடுத்துச் சாப்பிடுவாள்.

ஒருமுறை மகா நவமி முடிந்து விஜயதசமி வந்தது. அன்று பிள்ளைகளுக்கு வித்தியாரம்பம் செய்யப்பட்டது. அத்துடன் பாலர்களுக்கு அழகான சக்திப்படமும் கொடுத்தார்கள். நற்குணவதிக்கும் ஒரு படம் கிடைத்தது. ஆசையோடு வாங்கினாள். போகும் வழியில் எல்லாம் சக்திப் படத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே சென்றாள். அன்னை சக்தியின் கண்ணில் கருணை நிறைந்திருந்தது. அச்சக்தி தன்னைப் பார்த்துச் சிரிப்பதுபோல உணர்ந்தாள். கண்களை மூடிக்கொண்டாள். தன்னை அறியாமலே கொஞ்சினாள். அப்போது தன்னை யாரோ அணைப்பது போன்று உணர்ந்தாள். கண்ணைத் திறந்தாள். உண்மையாகவே ஒருத்தி அணைத்துக் கொண்டே இருந்தாள். அவள் யார்? நற்குணவதிக்கும் பழக்கமானவளா? இல்லை. ஆனால் பலமுறை பார்த்தவள். அம்மன் கோவிலுக்கு அடிக்கடி காரில் வந்து இறங்கி வணங்கி விட்டுச் செல்வாள். அன்று நடந்து வந்தாள். குழந்தையின் அழகையும் அவள் தெய்வ பக்தியையும் கண்டு ஆசையோடு நற்குணவதியை அணைத்தாள். அப்பெண்மணி கருணை உள்ளம் படைத்தவர். குணத்துக்கேற்ற பெயர் கருணாதேவி. நற்குணவதியைப் பார்த்து 'மகளே சக்தியைக் கும்பிடு எல்லாம் கிடைக்கும்' என்று சொல்லி விட்டுச் சென்று விட்டாள்.

நற்குணவதி "சக்தியைக் கும்பிடு எல்லாம் கிடைக்கும்" என்று சொல்லிக்கொண்டே வீட்டுக்குச் சென்றாள். பாட்டிக்கு நடந்ததெல்லாம் கூறினாள். பின்பு அப்படத்தைத் தனது சிறு குடிசையில் ஓரிடத்தில் வைத்தாள். நினைவு வரும் போது எல்லாம் கும்பிடுவாள். எப்படி? ஒரு பூவை சக்திப்படத்தின் முன்னால் வைப்பாள். ஓம் சக்தி என்று ஒருமுறை சொல்லி பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் செய்வாள்.

மாதங்கள் சில கழிந்தன. பாட்டி நோயுற்றாள் எழுந்து நடக்க முடியாது நோயுற்றாள். அன்று நடக்க முடியாது வீட்டில் இருந்தாள். பாவம் நற்குணவதிக்கு உதவுவார் இல்லை. "சக்தியைக் கும்பிட்டால் எல்லாம் கிடைக்கும். என்பது நினைவுக்கு வந்தது. ஓடிச் சென்றாள். ஓம் சக்தி என்று முணுமுணுத்தாள் "அம்மா பாட்டிக்குச் சுகத்தைக் கொடு. எனக்குப் பசிமாற உணவுதா" என்று வாய் திறந்து கேட்டாள். பக்கத்தில்

பாட்டி பிச்சை எடுத்துவரும் அந்தப்பழம் பெட்டி கண்ணுக்குத் தெரிந்தது. அதைக் கையில் எடுத்தாள். பிச்சையெடுக்கப் புறப்பட்டாள். பிஞ்சுள்ளம் பயந்தது. உடல் பசியில் வாடியது. நடை தள்ளாடியது. கால் போன போக்கில் நடந்தாள். வழியில் பிச்சை கேட்க யாரும் வரவில்லை. அவள் அக்கிராமத்திலுள்ள சந்தையை அடைந்தாள். அங்கே ஒரு மரத்தடியில் இளைஞன் ஒருவன் வாழைப்பழம் சாப்பிட்டுக்கொண்டு நின்றான். அவனைப் பார்த்து “ஐயா பசிக்குது” என்றாள். அவன் தன் கையிலிருந்த பழமொன்றை நீட்டினான்.

அப்பழத்தை வாங்குவதற்கு முன் அங்கே ஒரு பெண்மணி வந்து நின்றாள். நற்குணவதி பழத்தை வாங்காமல் அப்பெண்ணைப் பார்த்தாள். அப்பெண்ணும் சிறுமியைப் பார்த்தாள். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தனர். இளைஞன் இருவரையும் பார்த்தான். ஒரு கணந்தான். மறுகணம் “அம்மா பசிக்குது” என்றாள் சிறுமி. அங்கு நின்ற பெண் “நீ சக்தி கோயில் வீதியில் இருக்கும் சிறுமியல்லவா?” என்று கேட்டாள். சிறுமி தலையசைத்தாள். “உனக்கு அம்மா இருக்கின்றாரா?” “இல்லை”, “அப்பா”, “இல்லை”, யாருடன் இருக்கின்றாய்?” “பாட்டிதான் வளர்த்தாள். இப்போ பாட்டிக்கு வருத்தம். அதனால் பிச்சை எடுக்கவும் போகவும் முடியாது அதனால் நானாவது பிச்சை எடுப்போம் என்று வந்தேன். வழியில் யாருமே இல்லை. முதல் முதல் இந்த ஐயாவிடம் தான் பிச்சை கேட்டேன். அவர் வாழைப்பழம் தரும்போது நீங்கள் வந்தீர்கள் அம்மா” என்று ஒரே மூச்சிற் கூறி முடித்தாள்.

கருணாதேவியின் கண்கள் கலங்கின. அதை அடக்கிக் கொண்டாள். சிறுமியை அன்புடன் அழைத்தாள். “மகளே நீ வாழ அவன் பழம் தந்தான். இனிப் பிச்சை எடுக்க வேண்டாம். எங்களுடன் வா” என்று அழைத்துச் சென்றாள். பக்கத்தில் இருந்த காரில் மூவரும் ஏறினர். சிறுமி “எனது பாட்டி” என்றாள். கருணாதேவி “பாட்டியிடம்தான் போகின்றோம்” என்றாள். கார் பாட்டி இருந்த குடிசை நோக்கிச் சென்று, அங்கே நின்றது மூவரும் இறங்கினர்.

நற்குணவதி சந்தோஷத்தோடு பாட்டி பாட்டி பாட்டி என்று கூப்பிட்டுக்கொண்டே ஓடினாள். பாட்டி ஏனென்று கேட்கவில்லை. அருகே சென்றாள். மயங்கிக் கிடந்த பாட்டியைக் கண்டு “ஐயோ! பாட்டி” என்று அலறினாள். கருணாதேவியும் இளைஞனும் உள்ளே ஓடினார்கள். பாட்டியைப் பார்த்தார்கள் மொதுவாக மூச்சு வருவதைக் கண்டார்கள். நற்குணவதியைப் பார்த்து “பாட்டிக்கு களைப்பு, அதனால் மயக்கம் அடைந்துள்ளாள். நீ அழாதே நாங்கள் வைத்தியரிடம் கொண்டு செல்வோம்” என்று ஆறுதல் கூறினர். பாட்டியை காரில் ஏற்றி பக்கத்து கிராமத்தில் உள்ள வைத்தியரிடம் கொண்டு சென்றனர். மருந்து கொடுக்கப்பட்டது

அத்துடன் நல்ல உணவும் கொடுக்கப்பட்டது, பாட்டியின் நோய் மாறியது, கவலை மாறியது வறுமை மறைந்தது. எப்படி!

நற்குணவதி இப்போது கருணாதேவியின் செல்வ மகளாக இருக்கிறாள். கல்லூரிக்குச் சென்று படிக்கிறாள். எல்லாப் பாடங்களையும் திறமையாகச் செய்து ஆசிரியர்களால் பாராட்டப்படுகிறாள். இதனைக்கண்டு பாட்டி மகிழ்ச்சி அடைகிறாள். “சக்தியைக் கும்பிடு எல்லாம் கிடைக்கும்” என்பது உண்மையாகிவிட்டது.

பைரவர்

பைரவர் என்பவர் சிவகணங்களில் கோத்திரக்காவல் புரிபவர் என்பது வழக்கு. இவர்கள் எட்டு பைரவர்கள். காசி கோத்திரத்தைக் காவல் புரிபவர் பால் பைரவர் என்பவர். காசியில் இவருக்கு தனி ஆலயமும் உண்டு. அதுபோல் எல்லா சிவன்கோவில்களிலும் அர்த்தஜாம பூஜை ஆனதும் பைரவருக்கு பூஜை செய்து கோயிலைப் பூட்டி சாவியை வைத்து வரும் வழக்கம் உண்டு.

கோத்திரம் என்ற பெயர் இந்த உடலுக்கும் உண்டு. இதைக் காவல் புரிந்து கோத்திரமாகிய உடலை (இயம, நியம, ஆசன, பிராணாயாமம், பிரத்தியாகரம், தியான, தாரணை, சமாதி) எட்டு யோப்படிகள் காவல்புரிகின்றன என்பதே சூட்சும விஷயமாகும்.

பசுவின் குரல்

காருண்யம் மிக்க மனிதர்களே உங்களுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் பால் தருகிறேன். என்னை கொல்லாதீர்கள் நீங்கள் கழித்துவிடும் புல் தவிடு, வைக்கோல் கழிவுநீர், இலை, குழைகளை உண்டு உங்களுக்கு சத்துள்ள பால் தருகிறேன் என்னை கொள்ளாதீர்கள்.

- 06.06.2005 அமாவாசை விரதம்
- 08.06.2005 நயினாதீவு நாகபூசணி அம்மன் கொடி
- 10.06.2005 சதுர்த்தி விரதம்
- 11.06.2005 மாவிட்புரம் கந்தசாமி கொடி
- 21.06.2005 நயினாதீவு நாகபூசணி அம்மன் தேர்
- 22.06.2005 நயினாதீவு நாகபூசணி அம்மன் தீர்த்தம்
- 06.07.2005 கதிர்காமம் கொடி அமாவாசை விரதம்
- 10.07.2005 சதுர்த்தி விரதம்
- 21.07.2005 கதிர்காமம் தேர் பூரணை விரதம்
- 22.07.2005 கதிர்காமம் தீர்த்தம்
- 10.08.2005 நல்லூர் கந்தசாமி கொடியேற்றம்

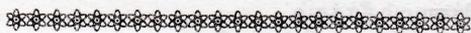
வினோத வழக்கும் தீர்ப்பும்

நாலுபேர் கூடிப் பஞ்சு வியாபாரஞ் செய்து வந்தார்கள் நால்வரதும் ஒற்றுமைக்கேற்ப நால்வருக்கும் கொள்ளை லாபம் கிடைத்து வந்தது. இப்படியிருக்கையில் எலிகள் பஞ்சிற்குச் சேதம் விளைவிக்கத் தொடங்கின. எலிகளை ஒழிப்பதற்கு நால்வரும் சேர்ந்து ஒரு பூனை வளர்த்து வந்தார்கள்.

ஒவ்வொருவரும் பூனையின் ஒவ்வொரு காலுக்குப் பொறுப்பாக இருந்து வந்தார்கள். தங்கள் தங்களுக்கு எந்தெந்தக் கால் பொறுப்போ அந்தந்தக் காலுக்கு நகைகள் போட்டு அலங்கரிக்கத் தவறவில்லை. ஒருநாள் பூனையின் ஒரு காலில் சிறு காயம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அக்காலுக்குரியவர் எண்ணெயில் சீலையை நனைத்து காயத்தைச் சுற்றிக் கட்டிவிட்டார்.

பூனையுடன் நால்வரும் சாப்பிடச் சென்றனர். அடுப்பில் நெருப்பு எரிந்து கொண்டிருந்தது. பூனை அடுப்படிப் பக்கம் சென்றது. எண்ணெய் சீலையில் நெருப்புப் பிடித்துக் கொண்டது. பூனை வேதனை தாங்கமாட்டாது பஞ்சுக் குவியலில் விழுந்து புரண்டது. பஞ்சு அவ்வளவுஞ் சாம்பலாகிவிட்டன. எண்ணெய்ச் சீலை சுற்றியபடியினால்தானே இச்சேதம் ஏற்பட்டது என்று மூவரும் ஒன்று சேர்ந்து நாலாம் மனிதன் மீது வழக்குத் தொடுத்தனர்.

நீதிபதி இந்த வினோத வழக்கை நன்கு உற்றுக் கேட்டார். எதிராளியின் அபிப்பிராயத்தை நீதிபதி கேட்டார். நடந்த விஷயங்களும் அவர்கள் கூறியன யாவும் உண்மை என ஒப்புக்கொண்டான். அம்மனிதன். “நீதிபதி அவர்களே! இவர்கள் வழக்கின் பிற்பகுதிக்கு விளக்கம் கொடுக்க தவறிவிட்டார்கள். எனது காலினால் பூனை நடந்து சென்றிருக்க முடியாது. அந்தக் காலை மற்றைய மூன்று கால்களுந்தான் சுமந்து கொண்டு சென்றன. ஆதலால் இத் தீ விபத்துக்கு முக்கிய காரணம் நல்லாக இருந்த மூன்று கால்கள்தான் என்பது தெளிவாகின்றது. ஆகவே “அவர்கள் மூவரும் சேர்ந்து எனது நஷ்டத்தை ஈடு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றேன்” என்று கூறி முடித்தான். நீதிபதி வேறு வழி இல்லாமையால் அவன் கேட்டுக்கொண்டபடியே வழக்குத் தீர்ப்புக்கூறினார். உள்ள நஷ்டத்தோடு வழக்குச் செலவும் மூவருக்கும் ஏற்பட்டது. நாலாமவனின் நஷ்டத்தையும் பொறுக்கும்படி ஏற்பட்டது.

உபநிடதத்தில் ஒரு கதை

பிரமதேவரிடம் பாடம் கேட்கத் தேவர்கள், இராக்கதர்கள், மானிடர்கள் ஆகிய மூவகையினரும் சென்றிருந்தனர். பிரமதேவா எல்லாருக்கும் 'த' என்ற எழுத்தை உபதேசம் செய்தார்.

தேவர்கள் தம்மிடம் காமம் அதிகம், சுகபோகம் அதிகம் எனவே தமனம் தமக்குத் தேவை என்று பிரம்மா உபதேசம் செய்ததாகக் கருதினார்கள். புலனடக்கம் முக்கியம் என்று கருதினார்கள். இராக்கதர்கள் ஒன்றுகூடி தாம் கோபம் மிகுந்தவர்கள், இரக்கம் இல்லாதவர்கள், ஆதலால் தயை காட்டுமாறு உபதேசித்ததாகக் கருதினார்கள். மனிதர்கள் ஒன்றுகூடி தமக்குப் பணத்தாசை அதிகம் என்றும் அதனை நீக்குவதற்குத் தானம் செய்ய வேண்டும் என்று பிரமதேவர் உபதேசித்ததாகக் கருதினார்கள்.

மறுநாள் எல்லோரும் ஒன்றுகூடினர். தாம் கொண்ட கருத்துக்களைக் கூறினர்.

புலனடக்கம் தேவை என்றார்கள் தேவர்கள்.

கருணை தேவை என்றார்கள் அசுரர்கள்.

தானம் தேவை என்றார்கள் மானிடர்கள்.

பிரம்மா சிரித்துக்கொண்டு மூவரும் சொன்னவை சரியே என்றார். ஏனெனில் அவரவர் அனுபவத்திலிருந்துதான் விபரங்கள் பெறமுடியும். பெரிய பெரிய மந்திரச் சொற்களுக்கு அவரவர் அனுபவத்தாலேயே பொருள் கூறுதல் இயல்பு என்பதற்கு இக்கதையே சான்று.

- 0 - விவேகானந்தரின் வீர பொழிகள் - 0 -
அளவற்ற பொறுமை, அளவில்லாத தூய்மை,
முடிவில்லா முயற்சி. இவையே நல்ல
காரியங்களில் வெற்றி பெறும் இரகசியங்களாகும்.

பெரிய புராணத்தில் சிவ வழிபாடு

- சிவ சண்முகவடிவேல்

சைவசமயம் உலகத்தில் வைத்து எண்ணப்படும் சமையங்களில் ஒன்று அல்ல ஏனைய சமையங்களுக்கு அமையாத சில அடிப்படைத் தத்துவங்கள் சைவத்திற்கு உண்டு அதனால் சிவ சமயம் உயிர் வாழ்க்கைக்குரிய உயர்ந்த மார்க்கமாகக் கொண்டு ஒழுகப்பெற்று வருதல் கண்கூடு.

பெரியபுராணம் பாயிரச் செய்யுள் பின்வருமாறு அமையும்:

“உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மல் வேணியன்
அலகில் சோதய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.”

உலகம் உயிர் அனைத்தின் தோற்றத்திற்கும் ஒழுக்கத்திற்கும் தாமே காரணராகியும் தாம் ஒன்றிலும் தோற்றாதும் ஒடுங்காதும் விளங்கும் வாழ்முதலாகிய பரம்பொருள் சிவபெருமான் சிவத்தோடும் சம்பந்தங் கொண்டது சைவம் சிவத்தினுடைய ஆதியும் அந்தமும் ஆராலும் அறிதற்கு அரியது அதேவேளையில் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்து பரிபூரணமாகத் திகழ்வது சிவம்.

மாற்றமாம் வையகத்தில் வெவ்வேறே வந்து ஒன்றாய் உடனாய் வேறாய் இருந்து வாழ்விப்பது சிவம்.

அண்டங் கடந்த பொருள் அளவில்லாதோர் ஆனந்த வெள்ளப் பொருள் பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ள பொருள் சீவர்களுக்கு நற்கதி அருளவும் வழிபாட்டினால் பயன் பெறவும் குறிகளும் அடையாளமும் கோயிலுமாகத் திகழ்வார்.

திருக் கோவில்கள் தோற்றுங் கோயிலும் தோன்றிய கோயிலுமாக அமையும் இறைவனுக்காக அமைக்கப்படும் கோயில் தோற்றுங் கோயில் தோன்றிய கோயில் இறைவன் தாமாகவே வெளிப்படும் திருக்கோவில்கள்.

கச்சி மேற்றளி தஞ்சை இராசேச்சுவரம் போன்ற திருக்கோவில்கள் தோற்றுங் கோயில்கள் வரிசையில் வைத்து எண்ணப்படும் மதுரை, அண்ணாமலை, காஞ்சி போன்ற திருக்கோவில்கள் தோன்றிய கோயில்கள் எனலாம்.

இருவகை ஆலயங்களும் வேத ஆகம பிரமாணத்தை அனுசரித்து நித்திய நைமித்திய காமிக வழிபாடு நிகழும்.

திருக்கோவில் அமைப்புக்கள் பலவகையாக விளங்குவன.

“பெருக்காறு சடைக்கணிந்த பெருமான் சேரும்
பெருங் கோயி லெழுபதி னொட்டெடும் மற்றுங்
கரக்கோயில்கடி பொழில் சூழ் ஞாழற் கோயில்
கருப்பறியல் பொருப்பனைய கொகுடிக் கோயில்
இருக்கோதி மறையவர்கள் வழிபட்டேந்து மிளங்கோயில்
மணிக்கோயில் ஆலங்கோயில்
திருக்கோயில் சிவனுறையுங் கோயில் சூழ்ந்து
தாழ்ந்தி நைற்சத் தீவினைகள் தீருமன்றே

என்னும் திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்த திருத்தாண்டகம் சிவனுறையும் திருக்கோயில் அமைப்புக்களைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

சிவ வழிபாடு ஊழி தோறுழி உயர்மாற்றங்களைக் கொள்ளலாம்.

பதி, பசு, பாசம், என்னும் முப்பொருள் உண்மை ஊழி பேரினும் உருக்குலையாத உண்மைகள் பெரியபுராணச் சிவவழிபாட்டை இருபெரும் பிரிவுகளாகப் பகுக்கலாம் ஒன்று பார்த்த வழிபாடு மற்றையது ஆன்மார்த்த வழிபாடு ஆகும்.

முதலில் பார்த்த வழிபாடு பற்றிச் சற்று விரிவாகக் காண்போம்.

வளரும்

குரங்குத் தாயன்பு

ஜேர்மனி தேசத்திலே ஓர் ஆராய்ச்சிச் சாலை ஆராய்ச்சிச் சாலையிலே ஒரு கண்ணாடிச் சாடி. சாடியினுள்ளே இரு குரங்குகள் ஒன்று தாய்க் குரங்கு; மற்றது குட்டி. குட்டி தாய்க் குரங்கின் மார்பைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டிருந்தது.

கண்ணாடிச் சாடிக்குள்ளே இருந்து குரங்கு வேடிக்கை பார்த்தது. குட்டிக்குச் சிறிது பயமும் உண்டானது. குரங்கின் கால் குளிர்ந்தது. குரங்கின் வாயிலும் சிறிது குளிர்ந்தொட்டது. எழுந்து குனிந்த பார்த்தது. எங்கிருந்தோ தண்ணீர் பெருகிக் கொண்டிருந்தது. தண்ணீர் வர வர உயர்ந்து கொண்டே வந்தது. தண்ணீர் உயர்ந்து வருவதைக் குரங்கு உணர்ந்து கொண்டது ஆனால் எங்கிருந்து தண்ணீர் வருகிறது என்பதை மாத்திரம் அதனால் அறிய முடியவில்லை.

சாடியினுள்ளே உலாவிப் பார்த்தது கையை வைத்துப் பார்த்தது, தாவிப் பார்த்தது, தடவிப்பார்த்தது எதுவுமே புலப்படவில்லை. இந்த ஆராச்ச்சியில் குரங்கு ஈடுபட்டிருக்கும் போதே அதன் மாட்பளவுக்குத் தண்ணீர் உயர்ந்து விட்டது. குட்டியின் மூக்கிற்குக்கிட்ட வந்துவிட்டது. குட்டி மூச்சுத் திணறியது. குரங்கு நிமிர்ந்து கால் விரலில் நின்றது. தண்ணீர் கூடிக்கொண்டே வந்தது. குட்டி படும் அவஸ்தையைத் தாய் உணர்ந்தது. குட்டியைத் தூக்கித் தோள்மேலே வைத்துக் கொண்டது. குட்டி சந்தோஷமாகத் தாயின் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டே இருந்தது. தாயன்பில் சொக்கி குட்டி தன்னை மறந்து இருந்தது.

தண்ணீர் படிப்படியே உயர்ந்து வந்தது; குரங்கின் மூக்கை எட்டியது. குரங்கு நிமிர்ந்து நின்று வாயைத் திறந்தது. தண்ணீரே வாய்க்குள் சென்று விட்டது. ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு நிமிர்ந்து நின்றது. மிகச் சில வினாடிகள் சென்றன. மறுமுறையும் குரங்கின் மூக்கைத் தண்ணீர் எட்டியது. குரங்கு மூச்சுவிடத் திணறியது; தன்னுடைய உயிருக்கு அபாயம் என்பதை உணர்ந்தது. ஒரு கணப்பொழுதும் வாழமுடியாத நிலை ஏற்பட்டு விட்டதென்பதை உணர்ந்தது. இனி ஒரு கணமேனும் குட்டியையும் காப்பாற்ற முடியாத நிலை வந்து விட்டதென்பதை அது அறிந்து கொண்டது. புத்திர வாட்சல்யம் எங்கோ ஓடி ஒளிந்து கொண்டது. குரங்குக்கு தன் உயிரைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற கடைசி நினைவு உண்டானது. கடைசி முறையாக தண்ணீருள் அவிழ்ந்து மூச்சுத் திணறியது. தோளின் மேலிருந்த குட்டியைக் கையால் எடுத்து நீருள் அமிழ்த்தியது. குட்டி பரக்கப் பரப்ப விழித்தது தண்ணீருள் அமிழ்தபடியினால் சத்தமும் போடமுடியவில்லை! தண்ணீர் அடியிலே சென்ற குட்டியின் மேல் பெருமையோடு ஏறி நின்று கொண்டது குரங்கு.

தன்னுயிர்க்கு ஏற்பட்ட ஆபத்து நீங்கி விட்டதை உணர்ந்தது குரங்கு. குட்டியைப் பற்றி அது கவலைப்படவில்லை. தன்னுயிர்க்கு ஆபத்தேற்படாதிருக்கும் பொதுதான் புத்திர வாட்சல்யம். இது எல்லா உயிர்களுக்கும் பொதுவே. எல்லாப் பிராணிகளும் பொதுவாகத் தமது உயிரையே மேலாகக் கருதுகின்றன. இது பொது நியதி. பக்தி உள்ள மனிதன் மாத்திரமே தன்னிலும் உயர்ந்த ஒரு பொருள் இருப்பதை உணர முடியும். அவன் அதற்காகத் தன் உயிரையே தியாகம் செய்கின்றான். கண்ணப்பரின் தியாகம் இத்தகையது.

நகுலேஸ்வரத்தின் பெருமை

நகுலேஸ்வரக் குருக்கள்

கீரி மாமலை வாரீதி யாடியே
கீரிச னாநகு லேசனை நாடியே
சேரு மன்பொடு சிந்தனை செய்துமேற்
றிசைகொ ளுக்கிர சோழரா சன்மகள்
மாரு தப்பிர வல்லியென் பேரினாள்
வாவு வெம்பரி மாமுக மோடுநோய்
தீர நீங்கின ளித்தலத் தேயெனிற்
செப்பி லங்கையி லொப்பிதற் கில்லையே.

புராதன காலத்திலே திருத்தம்பலேசுரம் எனவும். நகுலமுனிவர் அருள் பெற்றபின் நகுலேசுரம் எனவும் அழைக்கப்படும் கீரிமலைச் சிவன் கோயில் யாழ்ப்பாணத்தின் வடபாகத்திலே சாகர சங்கம் புண்ணிய தீர்த்தக்கரையிலே இருக்கின்றது, இது மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்னும் மூன்றினாலும் விஷேடம் பெற்றது; இட்ட சித்திகளைக் கொடுப்பது; மனோலயத்துக்கும், வியாதி நீக்கம் முதலியவைகளுக்கும் ஏற்றது.

நகுலேச தீர்த்தமானது நகுலகிரிக்கு மேற்க்குப் பக்கத்திலே தெற்கிலூறுகின்ற சுத்த சலமும் வடக்கிலுள்ள உப்புச் சலமுங் கலந்து கிழக்கு நோக்கிய சிவரூபமுஞ் சத்திரூபமுமாயிருக்கின்ற இயல்பினாலே திவ்விய தீர்த்தமாகும். இது கங்கா சமுத்திர சங்கமென்றும், கண்டகி தீர்த்தமென்றும் பெயர்பெறும். இத்தீர்த்தத்திலே காலந்தோறும் அளவில்லாத அன்பர்கள் வித்திப்படி ஸ்நானஞ் செய்து பயன் பெற்று வருகிறார்கள்.

முன்னொரு காலத்திலே மேருமலையின் இடப்பாகத்திலே தவஞ் செய்துகொண்டிருந்த சுதாமா என்னும் முனிவருடைய சபாத்தினாலே துரத்தரன் என்னும் வேடன் கீரிமுகம் பெற்றான். உடனே வேடன் நடுநடுங்கி அச்சாபத்துக்கு விமோசனம். கொடுக்கும்படி வேண்டினான். முனிவர் கருணை கொண்டு “வேடனே, நீ என் தரிசனத்தாற் சுத்தனாய். வேதாரணியத்திற்குத் தெற்கிலுள்ள கடலிலே இலங்கையென்றொரு தீவு உள்ளது. அதன் வடக்கே ஓர் உயர்ந்த மலையிருக்கிறது. அங்கு சென்று கருமயோகஞ் செய்தால், கீரிமுகம் மாறி மோட்சமும் பெறுவாய்” என்று கூறி யோக மார்க்கங்களை உபதேசித்து ஆற்றுப்படுத்தி அனுப்பினார்.

கீரிமுகம் பெற்ற அவ்வேடன் இங்கு வந்து கங்கா தீர்த்தத்தில் நீராடி மலையிலே ஒரு சாரலிலிருந்து கருமயோகஞ் செய்வானாயினான். பல்லாண்டு காலம் தீர்த்தஸ்நானம், ஈசுவமிபாடு, செபம் முதலியன

செய்து கொண்டிருந்ததைத் திருவுளங்கொண்ட சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடும் முருகப்பிரானோடுங் கூடி இடபாருடராய்க் காட்சி கொடுத்தருளினார். அப்போது அவ்வேடனாகிய நகுலமுனிவர் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியைத் தோத்திரஞ் செய்து வணங்கினார். சிவபெருமான், “அறிஞனே, நீ இப்போது அழகிய முகம் பெறுவாய்; நீ தவஞ் செய்த இம்மலை நகுலமலையென்றும், உனக்கு அருள் செய்த எம் நாமம் நகுலேஸ்சுரர் என்றும், தேவி நாமம் நகுலாம்பிகையென்றும், தீர்த்தம் நகுலேச தீர்த்தமென்றும் வழங்குக” என்று திருவாய் மலர்ந்து மறைந்தருளினார். நகுலமுனிவர் பின்னும் பலகாலம் தவஞ் செய்து மோட்சமடைந்தார்.

திசையுக்கிர சோழன் மனைவியாகிய கனகாங்கியென்பவள் குதிரைமுகமுடைய கின்னரப் பெண்ணொருத்தியின் சபாத்தினாலே குதிரை முகமுடைய மாருதப்பூரவீகவல்லியென்னும் பெண்ணைப் பெற்றாள். அப்பெண் குன்மநோயும் உடையவளாய் இருந்தாள். வெட்கத்தினால் வளைந்த கழுத்துடையவளாய்ப் பல தீர்த்தங்களாடி இறைவனைத் துதித்து வந்தால் நகுலேசுவரப் பெருமான் அவளது கனவிலே சந்நியாசியாகத் தோன்றி “மாருதப் பூரவீகவல்லியே, யாழ்ப்பாணத்தின் வடபாலுள்ள நகுலேச தீர்த்தம் கங்கையிலும் மேன்மையுடையது; அத்தீர்த்தத்திலே முழுக்கிச் சுகமடைவாய்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார் அவள் அவ்வாறே அத்தீர்த்தத்திலாடிக் குதிரை முகமுங் குன்ம நோயும் மாறப்பெற்றால்.

முசுகந்தச் சக்கரவர்த்தி, இராமர், சுசங்கிதன், நளன், அருச்சுனன் முதலிய பலர் நகுலேசுவரத்துக்கு வந்து நகுலேச தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து நகுலாம்பிகாசமேத நகுலேசுவரப் பெருமாணைப் பக்தி சிரத்தையோடு வழிபட்டு, இட்ட சித்திகளைப் பெற்று உய்ந்தார்கள்.

வடமொழிச் சைவ புராணங்கள் பத்தினுள் கந்தபுராணம் சிறப்பானது. அதிலுள்ள சூதாசங்கிதையில் நகுலேசுவரம் பழமையான யாத்திரைத் தலங்களுள் ஒன்றெனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் நகுலேசுவரத்தின் தொன்மையையாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

நகுலாசல வரலாறு மிகமிகப் பழைமை வாய்ந்தது; இலங்கை வேந்தனான இராவணன் காலத்தோடு சம்பந்தப்பட்டது.. இராமபாணம் இராவணன் மார்பை ஊடுருவும் போது, செவ்வி பார்த்திருந்த கந்தருவனொருவன் இராவணன் கையொன்றிலிருந்த சாம வேதகான விணையை அது நிலத்தில் விழுமுன்னமே பறந்து பாய்ந்து கவர்ந்து சென்று நகுலாசலத்தில் அமர்ந்து, சாமவேதகீத கானம் செய்வானாயினான். நகுலாசலம் வெண்ணொய்யாய் நெகிழ்ந்தது. இறைவியோடு இறைவன் எழுந்தருளி கந்தருவனுக்கு அவன் வேண்டும் வரங்களை கொடுத்தருளினார். சாமகானம் பரவிய இடம் ‘வீணாகனபுரம்’ என்ற பெயருடையதாயிற்று.

அன்றைய வீணாகானபுரமே இன்றைய யாழ்ப்பாணம். இவ்வாறு நகுலாசல மகிமை பேசுகின்றது ஈழ மண்டல சதகம்.

விஜயன் இலங்கை மன்னனாக இருந்த போது இவ்வாலயத்திற்குத் திருப்பணிகள் செய்ததாக வரலாறுகள் கூறுகின்றன. இவ்வாலயத்தின் தொன்மையும், பெருமையும் பற்றிக் கூறும் நூல்களாவன; தட்சண கயிலாய புராணம், கைலாயமாலை, யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை, நகுலகிரிபுராணம், நகுலசலப்புராணம், நகுலமலைக் குறவஞ்சி முதலியனவாம். இவற்றுள் நகுலாசலப் புராணம் கையெழுத்துப் பிரதியாக இருக்கின்றது. அச்சில் வெளிவரவில்லை. தலபுராணமாகிய நகுலகிரிப்புராணம் உரையுடன் வெளியிடப் பெற்றிருக்கின்றது.

நகுலேசராலயம் போர்த்துக்கீசர் காலத்தில் இடிக்கப்பட்டது. பின்னர் ஆங்கிலேயர் காலத்திலே 1878ம் ஆண்டு வெகுதானிய வைகாசி 24ம் திகதி ஸ்ரீலாஹி ஆறுமுகநாவலரவர்கள் கீரிமலைச் சிவன் கோயில் பற்றி ஒரு விஞ்ஞாபனம் தமது கையொப்பத்தோடு வெளியிட்டார்கள். 'யாழ்ப்பாணத்திலே மாவிட்புரத்திற்கு வடமேற்கே 2 மைல் தூரத்திலுள்ள கீரிமலையிலே ஆதியில் ஒரு பெரிய சிவன் கோயில் இருந்தது' என அந்த விஞ்ஞாபனம் தொடங்குகிறது. அந்த விஞ்ஞாபனத்தில் கீரிமலையிலே ஒரு சிவன் கோயில் கட்டுவித்துச் சிவலிங்க பிரதிட்டை செய்விக்க வேண்டியதின் அவசியம் பற்றியும், சனங்கள் இச்சிவதருமத்திற்கு எவ்வெவ் வழிகளில் உதவெலாமென்பது பற்றியும் விரிவாகக் காட்டியிருந்தார்கள்.

அப்போது கோயிலை அமைப்பதற்கு முன்னின்றுழைத்தவரும், கல்வியறிவு ஒழுக்கம் என்பவற்றிற் சிறந்தவருமாகிய பிரம்மஸ்ரீ கா.தியாகராசாக்குருக்கள் அவர்கள் 1882 ம் ஆண்டு சித்திரபானு ஜப்பசி அச்சிடு வித்து வெளியிட்ட ஆவேதனத்தில் ஸ்ரீலாஹி ஆறுமுகநாவலரவர்கள் இக்கோயிலைக் கட்டுவிப்பதற்காக எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. 1879ல் சைவசமயிகளுடைய பாக்கிய குறைவினாலே நாவலரவர்கள் சிவபாதமடைந்து விடக் குருக்கள்மாரது ஊக்கத்தினாலும் வண்ணார்பண்ணை வை. ஆறுமுகப்பிள்ளை போன்ற சைவ அன்பர்களது உதவியினாலும் திருப்பணி வேலைகள் செய்யப்பட்டு 1895ம் ஆண்டு மன்மத ஆனி சிவலிங்கப் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. அக்காலத்தில் நித்திய நைமித்திய பூசைகள் ஒழுங்காகவும் சிறப்பாகவும் நடைபெற்றதாக அறிகிறோம். தேர்த்திருவிழாவிலன்று ஜந்து தேர் இழுக்கப்பட்டதாக அறிகிறோம். 18-7-1898ல் தொல்புரம் ஸ்ரீ மு.ஆறுமுகப்பிள்ளையின் உபயமாக வட்டுநகர் ச. சின்னப்பாசாரியாற் செய்யப்பட்ட பெரிய இடபவாகனம் கீரிமலை நகுலேசுவர சுவாமி கோயிலின் பழமையைக் காட்டும் சின்னங்களில் ஒன்றாக விளங்கிக்

கொண்டிருக்கின்றது. அப்பொழுது கோயிற் சுற்றுப்புற
கொட்டைகையெல்லாம் தென்னோலைக் கிடுகுகளால் வேயப்பட்டிருந்தன.

1918ம் ஆண்டு காத்திரப்பிரகாரமாகக் கோயில் தீக்கிரையானது. அப்போது அங்கு நின்ற அடியார்கள் பெரிய இடபவாகனத்தைக் கஷ்டப்பட்டு வெளியே கொண்டு வந்து சேர்த்தார்களென அறிகிறோம். அக்காலத்தில் மேற்படி கோயிலின் ஆதீனகர்த்தராயிருந்தவரும் எமது தந்தையாருமாகிய ஸ்ரீ மத்தி. குமாரசுவாமிக் குருக்கள் அவர்கள் சிறிது காலம் மனம் தளர்ந்து இருந்தாராயினும் பின்பு தாம் என்ன கஷ்டப்பட்டாயினும் கோயிலை நல்ல நிலைக்கு ஆக்கவேண்டுமென முயன்று தமது உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் அர்ப்பணித்து திருப்பணிகள் செய்வித்தார்கள்.

கரம்பனில் சைவ வளர்ச்சி

- குல சபாநாதன்

கரம்பன் வட இலங்கையினையடுத்துள்ள சப்ததீவுகளுள் ஒன்றாகிய லைடன் தீவிலுள்ள ஒரு கிராமமாகும். இங்கு வாழ்பவர்களுள் பெருபாலார் சைவர்கள். ஆகவே மேற்குக் கடற்கரையேரத்தில் புராதனப் பெருமை வாய்ந்த கண்ணகி அம்மன் கோயிலும், கரம்பன் மேற்கில் அருள்பொழியும் முருகமூர்த்தி கோயிலும், கிழக்கில் முருகமூர்த்தி ஆலயமும், வயிரவர் கோயிலும், வடக்கில் சிவன் கோயிலும் கரம்பன் கிராமத்தை அணிசெய்கின்றன.

சோமவார மடம்

இத்தீவிலுள்ள ஊர்காவற்றுறை எனும் துறைமுகம் பண்டைக் காலத்தில் தலைசிறந்த துறைமுகமாக விளங்கியது. ஏற்றுமதி இறக்குமதி காரணமாகப் பெருங் கப்பல்கள் வந்து செல்வது வழக்கம். இந்தியாவுக்கு யாத்திரை செய்யும் சைவர்கள் இத்துறைமுகத்திலிருந்து கப்பலேறிச் செல்வார்கள். சைவச் சிங்கம் ஸ்ரீலஹீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் இத்துறைமுகத்தில் கப்பலேறியே தென்னிந்தியாவுக்குச் செல்வது வழக்கம் கப்பல் ஏறுவதற்காகச் சிவசமயங்களில் யாத்ரீகர் இரண்டு மூன்று நாள் ஊர்காவற்றுறையில் தங்க நேரிடும். நாவலர்பெருமான் போன்ற சைவ ஆசாரசீலர்கள் தங்கள் நித்திய நைமித்தியங்களை முட்டின்றிக்கடைப்பிடித்தொழுகும் பொருட்டு, “செட்டியார் மடம் அல்லது சோமவார மடம்” எனும் பெயருடன் ஒருமடம் செட்டிமார்களால் நிறுவப்பட்டது இம்மடத்தினைக் கொடைவள்ளல் திரு. சிதம்பரநாதச் செட்டியார் அவர்கள் அமைத்து உதவினார்கள். இது இப்பொழுது சிதைந்த

நிலையில் உள்ளது. இங்கு தங்கிச் செல்பவர்கள் இப்பொழுது இல்லாமையே காரணமாகும். இது ஊர்காவற்றுறை ஆஸ்பத்திரிக்கு அண்மையில் உள்ளது.

முத்துக்குமார்ச் சட்டம்பியார்

நல்லூர் கந்தப்பிள்ளை ஆறுமுகம் இந்தியா சென்று, திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தால் “நாவலர்” என்ற பட்டம் சூட்டப்பெற்று, 1848ம் ஆண்டு திரும்பி வந்த பொழுது, கரம்பன் சைவமக்களால் நாவலர் பெருமானுக்கு ஊர்காவற்றுறை துறைமுகத்தில் மகத்தான வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. இந்த வரவேற்பு வைபவத்தில் கலந்து கொண்டவர்களில் இளைஞன் குத்துக்குமாரரும் ஒருவராவார். ஆறுமுகநாவலர் முத்துமாரரின் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டு விட்டார். ஆகவே படிப்படியாக முத்துக்குமார் நாவலரின் மாணவரானார். அப்பெருமானிடமே கற்கவேண்டிய சமயசாத்திர நூல்களையும் இலக்கண நூல்களையும் கற்றுத் தெளிந்தார். முத்துக்குமார் ஊருக்குத்திரும்பியதும் அவரை நாடி இளைஞரும் வளர்ந்தோரும் கல்விகற்க விழைந்தனர். அக்காலத்தில் ஒழுங்கான பாடசாலைகள் இல்லை. ஆகவே தம்மிடம் கற்க வந்தவர்களுக்காக மூன்று நான்கு திண்ணைப்பள்ளிக் கூடங்களை ஆரம்பிக்கவேண்டியதாயிற்று.

முத்துக்குமார்ச் சட்டம்பியார் தமது குருவைப் போலவே சைவ ஆசாரஸீராக வாழ்க்கை நடத்தி வந்தார்கள். ஆழங்காண முடியாத அறிவுக்கடலாக விளங்கினார்கள். புராணங்களுக்குப் பயன் சொல்லும் முறையினைச் சட்டப்பியாரிடமே பலர் கற்றுக் கொண்டனர்.

மகாதேவ சுவாமிகள்

மெஞ்ஞான மென்னுஞ் சுடர் விளக்கேற்றி மிகக்களிப்பார்
அஞ்ஞான மென்னும் அகந்தையகற்றி அருள்பொழியும்
செஞ்ஞாயி றென்னத் திகழும் திருமுகத் தோடெனையாள்
மெய்ஞ்ஞான வள்ளல் மகாதேவ மாமணி மாதவனே.

- தவத்திரு. வடிவேற் சுவாமிகள்

இத்தகைய கல்விமானாகிய முத்துக்குமார்ச் சட்டப்பியாரிடத்திலேதான் மகாதேவ சுவாமிகள் கல்வி கற்றுக் கொண்டார்கள். கரம்பன் கிராமத்தில் வாழ்ந்த சைவப்பெரியார் நாராயணர் இராமநாதன் அவர்களுக்கு அவர் மணைவி அன்ன பூரணிக்கும் முத்த புதல்வனாக 1874ம் ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் 21ம் நாள் அவதரித்தவர் சுவாமி மகாதேவா அவர்கள் இவருடைய பிள்ளைத் திருநாமம் வைத்திலிங்கம் என்பது. ஊரிலுள்ளவர்கள் இவரைத் தம்பையாச் சுவாமியென்று அழைத்து வந்தார்கள். வைத்தியலிங்கம்

முத்தபிள்ளையாதலால்; குடும்பத்துக்காக உழைக்க வேண்டியதாயிற்று எனவே அக்காலத்தில் மட்டக்களப்பிலே பெருந்தன வந்தராயிருந்த வைத்தியலிங்கம் அவர்களிடம் கணக்குப்பிள்ளையாக கடமைபுரிந்தார். தனது குடும்பப் பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றிக் கொண்ட பின்னர் துறவு மேற்கொள்ளும் பணியில் ஈடுபடத் தொடங்கினார்.

அக்காலத்தில் தாம் பிறந்த கிராமத்திலுள்ள பிள்ளைகள் கல்வி கற்பதற்கேற்ப சைவத்தமிழ்ப் பாடசாலை ஒன்றாவது இல்லாதிருந்த குறை தம்பையாச் சுவாமிகளுக்குப் பெருங்கவலையைத் தந்தது. இக்குறைபாட்டினை நீக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடத் தொடங்கினார்கள். கரம்பன் மேற்கில் குஞ்சரி என்னும் பெயருடைய முதாட்டி தர்மசாதனஞ் செய்தவளவிலே 'சண்முகநாத வித்தியாசாலை' எனப் பெயருடன் ஒரு பாடசாலையைச் சுவாமியவர்கள் 1917ம் ஆண்டில் தொடக்கி வைத்தார்கள். இந்தப்பாடசாலையின் அத்திவார்க்கல்லை இராமகிருஷ்ண மிஷனைச் சேர்ந்த சுவாமிசர்வானந்தா நாட்டினார்கள். இந்தப் பாடசாலை மேலைக்கரம்பன் முருகமூர்த்தி கோயிலுக்கு அண்மையில் அமைந்திருப்பதால் இது 'சண்முகநாத வித்தியாசாலை' எனப் பெயரிடப்பட்டது. இப்பாடசாலையை உருவாக்குவதில் சுவாமியவர்கள் அல்லும் பகலும் அரும்பாடுபட்டு அயராது உழைத்தவர்கள் பிடியரிசி வீடுவீடாகச் சென்று சேர்க்கும் முறையில் ஈடுபட்டு ஆசிரியர்களுக்கு உதவி புரிந்து வந்தார்கள். ஆரம்பகாலத்தில் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றியவர்கள் வேதனம் பெறாது தொண்டாற்றி வந்தார்கள். சுவாமி அவர்களும் சிறிது காலம் படிப்பித்தார்கள். சுவாமியவர்கள் ஆரம்பித்து வைத்த சிறு பாடசாலை நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக வளர்ச்சியடைந்து. இப்பொழுது "கரம்பன் சண்முகநாத மகா வித்தியாலயம்" எனும் பாரிய ஆலமரமாகத் திகழ்கின்றது.

சிவகுருநாத வித்தியாசாலை

சுவாமியவர்களின் இனத்தவரான திரு. ஆ. சோமசுந்தரப்பிள்ளை அவர்கள் சிறந்த கல்விமானாக விளங்கி நெடுந்தீவிலே தமிழாசிரியராகக் கடமையாற்றியபின், கரம்பனில் புராணபடனத் தொண்டில் ஈடுபட்டார்கள். மேலும் கரம்பன் சண்முகநாத வித்தியாசாலையிலும் வேதனமின்றி சிறிது காலம் படிப்பித்தார். இப்பெரியாருடைய முயற்சியினால் கரம்பன் கிழக்கில் 'சிவகுருநாத வித்தியாசாலை' எனும் சைவத்தமிழ்ப் பாடசாலை 1926 ஆண்டில் உருவாகி இப்பொழுது பல மாணவர்களைக் கொண்ட பாடசாலையாகத் திகழ்கின்றது. இவருடைய மூத்த மகன் சிவபாதசுந்தரம் அவர்களும் இரண்டாவது மகன் பண்டிதர் தியாகராச அவர்களும் சைவசமய விருத்திக்காகத் தொண்டாற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. திரு. சோ.சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் 'மாணிக்கவாசகர்' அடிச்சுவட்டில் சேக்கிழார் சுவட்டில், 'சேக்கிழார் அடிச்சுவட்டில்' ஆயாம் நூல்களை எழுதி உதவியுள்ளார். பண்டிதர் சோ.தியாகராச அவர்கள் தமிழிலும் பாண்டித்தயம் அடைந்து, சுந்தமூர்த்தி சுவாமிகளின் தேவாரத்திருமுறைக்கு அரியதோர் ஆராய்ச்சியுரை எழுதியுள்ளார். மேலும் தம்முடைய தந்தையாரைப் போலவே புராணப்படனத் தொண்டில் ஈடுபட்டு உழைத்து வருகிறார்கள்.

சுவாமிகள் குறவு

தம்பையாச் சுவாமியார் கரம்பனிலே சைவ சமய மறுமலர்ச்சிக்கும் தமிழ்க் கல்வி விருத்திக்கும், சைவ ஒழுக்கத்திற்கும், திருமுறைகளை முறையாக ஓதும் பழக்கத்துக்கும் புத்துயிர் அளித்துப் பேணிவந்தார்கள். சமயத்துறையில் ஈடுபட விரும்பி யாழ்ப்பாணம் கந்தர்மடத்திலுள்ள 'சிவகுருநாத குருபீடம்' எனும் வேதாந்த மடத்தில் சேர்ந்தார்கள்.

அதனை நடாத்திவந்த கனகரத்தின சுவாமியவர்களுக்குப் பக்கவலமாக இருந்து தொண்டாற்றி வந்தார்கள். கனகரத்தின சுவாமிகள் இவருக்குச் "சுவாமி மகாதேவா" எனும் தீட்சா நாமத்தைத் திருப்பெருந்துறையிலே சூட்டிச் சந்நியாசத்துக்கறிகுறியான காவியுடையும் வழங்கினார்கள். சிவகுருநாத குருபீட வளாச்சிக்குச் சுவாமி மகாதேவா அவர்கள் பெரும்பணி புரிந்துவந்தார்கள். சுவாமி அவர்களிடம் சமயக்கல்வி கற்பதற்குப் பெருந்தொகையான மாணவர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். தவத்திரு. வடிவேற் சுவாமிகள், இராமலிங்க சுவாமிகள் முதலியோர் இவர்களுடைய சீடர்களாவார்.

ஓஓஓஓஓஓஓஓஓஓஓஓஓஓஓஓஓ

மேன்மை அடைவோம்

- சுவாமி சித்ரூபானந்தா

மனிதன் உலகில் தோன்றிய காலம்தொட்டு அவனது பிரச்சினைகள் ஒரே தன்மையுடையதாகவே இருக்கின்றன காலமும் சூழ்நிலையும் மாறியதே தவிர, பிரச்சினைகளின் தன்மை யாவும் ஒன்றே. மனிதன் இவ்வுலகில் இன்பம் அடையவே பாடுபடுகிறான். துன்பம் எத்தன்மையாய் இருந்தாலும் அதை அறவே வெறுக்கிறான்.

இன்பம் அடையவேண்டுமென்று எண்ணுவது மனிதனது பிறப்புரிமை. இவ்வுடலில் இருக்கும் ஆத்மாவின் தன்மையை முன்றாகப் பிரிக்கலாம். ஆத்மா, என்றும் உள்ளது. அறிவு மயமானது, பேராணந்தத்தை இயற்கையாக நாடும் தன்மையுடையது.

இப்படி ஆத்மாவின் தன்மை இருக்கையில், மனிதன் உடலில் கட்டுண்கின்றான். உடலோடு பிணைக்கப்படும் பாசமானது நாளுக்கு நாள், பல பிறவிகள் தோறும், இறுக்கப்பட்டு, முறுக்கேறி, சுற்றில் ஒரு வேறான மனிதன் ஆகின்றான்.

உலகில் இருக்கும் தற்கால புற சூழலும் அவனுக்குப் பாதகமாகவே அமைகின்றன. முன்பு இருந்த மனிதனுக்கு ஆத்மீக நாட்டமும் பெருமளவில் இருந்தது. புறச்சூழலும் அமைதியானதாகவே இருந்தது. ஆகவே வெகுவிரைவில் முன்னேற்றம் அடைந்து வீடு பேற்றை அடைந்தான்.

தற்கால மனிதனுக்கு வீடு பேற்றைப் பற்றி அறிய அவகாசம் இல்லை. சாஸ்திரங்களில் பெரு அளவில் நம்பிக்கை இல்லை. ஆக அவன் செய்யும் ஒரு நல்ல செயல் சிறிய அளவில் அவன் ஆற்றும் ஆலயவழிபாடு. இவ் ஆலய வழிபாடும் கூடபொருள் உணர்ந்து செய்வான் ஆனால் அவனுக்கு

சாந்தியுண்டாகும். இவ் ஆலயவழிபாடும் ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள் (Automatic and Mechanical) ஆக அமைந்து விட்டது.

அருணகிரிநாதர் “சரணகமலாயத்தை அரை நிமிஷம் நேரமட்டில்” என்றார். இன்று உலகில் தியானத்தின் பெயரால் பல இயக்கங்கள் ஆரம்பித்து மனிதனை குழப்புகின்றன. இவையாவும் மனிதனை தாக்கி அவன் சின்னா பின்னம் அடைந்து விடுவான் என்பதை எத்தனையோ ஆயிரம் வருடங்கள் வாழ்ந்த அருணகிரிநாதர் உணர்ந்து தவமுறை தியானம் செய்ய மனிதனுக்கு மிகச் சொற்ப நேரம் போதும் என்றார்.

தூய அன்னை ஸ்ரீ சாரதாதேவியார் மிகவும் அண்மையில் வாழ்ந்தவர். இவர் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஜபம் பல ஆயிரம் தடவை செய்வதிலும் பார்க்க ஸ்திரமான உள்ளத்துடன் ஆண்டவனின் நாமத்தை ஒரு தரம் சொன்னாலும் அவன் நற்கதியடைவான் என்பது உறுதி என்றார்.

மனிதன் பேரின்பம் அடைய பல வழிகள் உண்டு. தியானம், ஜபம், சேவை, பஜனை ஆகியவையாம். சேவையின் மகத்துவத்தை பாரதநாட்டில் அள்ளி இறைத்தவர்களில் சுவாமி விவேகானந்தர் முதன்மை பெறுகிறார். இவர் அமெரிக்க நாட்டில் பல இயக்கங்கள் செயல்படுவதை பார்த்தார். இந்தியாவில் ஒரு பேரியக்கத்தை ஸ்தாபித்து அதன் மூலம் மக்களுக்கு சேவை செய்வதை தனது முழுநேர பணியாக்கினார். சேவை மூலம் இறைவனை அடையலாம். சேவை மூலம் பேரின்பம் கிட்டும் சேவைமூலம் சிவனை ஆராத்திக்கலாம் என்ற கருத்துக்கள் சுவாமி விவேகானந்தரின் கருத்தாகும்.

இன்றைய நவீன நாளில் ஸ்ரீ சத்தியசாயி பாபா பஜனை மூலம் இறை தரிசனம், சாந்தி கிடைக்கும் என்ற ஸ்ரீ சைதன்ய மகாபிரபு, மீரா போன்றவர்கள் காட்டிய மார்க்கத்துக்கு ஒரு மிகச் சிறந்த முறையில் மெருகு ஊட்டியுள்ளார்.

“எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவேயல்லாமல் வேறொன்றறியேன் பாராபரமே” என்ற தாயுமானவர் வாக்கு அமைய எல்லா முனிவர்களும் நாம் இன்புற்று இருக்க வழிகாட்டினார்கள். ஆகவே நாம் அதன்படி மனதாரல ஒழுகி மேன்மை அடைவோமாக. “அனுதினம் சாதனை செய்யச்செய்ய ஆனந்தமான மோட்ச நிலையை அடையலாம். இதில் ஓர் ஐயமில்லை”.

சக்தி வணக்கம்

- திரு.க.சி.குலரத்தினம்

“ஒன்றாகி யைந் தொழிற்கு மைந்துவித முற்றுமிருணின்றான் பொற்பாதநிணைவாம்” - சைவசமய நெறி.

சிவபெருமானோடும் வேற்றுமையின்றி ஒரு முதலாகி பஞ்சகிருத்தியத்தின் பொருட்டுப் பஞ்சசக்தி பேதங்களைப் பொருத்தி, சர்வான் மக்களிடத்தும் வியாபித்து நின்ற சிவசக்தியினுடைய பொலிவாகிய திருவடிகளைத் தியானிப்போம்.

வெளியில் தெரியாத தேவி மகாகாளி உருவெடுத்து உலகைப் படைக்கின்றாள். இலக்குமியாக எழுந்தருளி வந்து உலகத்துக்கு வளத்தையும், செல்வத்தையும் கொடுக்கின்றாள். சரஸ்வதியின் திரு உருவத்திலிருந்து அறிவைக் கொடுக்கின்றாள்.

தேவனும் தேவியும் வாக்கு அர்த்தமுமாக இருக்கின்றார்கள், தேவி ஓங்காரம் என்னும் கூட்டில் கிளிபோல் இருக்கின்றாள் சர்வ சைதன்ய வடிவமாயும் ஆதி விந்தையாயும் தேவி நிலவுகின்றாள். அவள் எங்கள் புத்தியைத் தூண்டிக் கொண்டே இருக்கின்றாள்.

பரப்பிரமத்ததை ஒத்திருக்கும் மகாசக்தியைச் சண்டிகாதேவி என்று தந்திர நுல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. தமிழ்நாட்டிலும், ஈழத்திருநாட்டிலும் தமிழர் சரஸ்வதிதேவி என்னும் நாமங்களையே வழிபடுகின்றார்கள். கல்வியாளர்கள் கலைஞர்கள், உழவர்கள், நெசவாளர் முதலானோர் நாமங்களையே நவராத்திரி நாயகி எனப் போற்றுகின்றார்கள் சரஸ்வதியின் திருவருள் வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது எனக் கண்டு வணங்கி வருகிறார்கள்.

அறியாமை, மிருகத்தன்மை, மந்தபுத்தி, அசுரப் போக்கு முதலியவற்றிலிருந்து நம்மைக் காத்தருள் புரிபவள் தேவி. தேவி தாய்மையின் சொருபமாயுள்ளவள். அஞ்ஞான இருளை நீக்கும் ஞானாம்பிகை அவளே நவராத்திரி விரதமும் விழாவும் ஒன்பது நாட்களோடு முடிவதில்லை அடுத்தநாள் விஜயதசமி விழாவோடுதான் சக்திபூசை முடிவடைகிறது. பத்து நாட்கள் முடிவடைவதால் இவ்விழாவைத் தசரா எனவும் வழங்குவர்.

இந்த விழாவைச் சைவா, வைணவா ஆகிய இரு திறத்தாரும் வித்தியாசம் பாராட்டாமல் கொண்டாடுகின்றார்கள். இந்திய முகமதியர்களும் இதனை முன்னர் கொண்டாடியதாக குலாம் ஹுசேன் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நவராத்திரி விழா எல்லோருக்கும் ஏற்றம் அளிக்கும் பெருவிழாவாகும். சுருங்கச் சொல்லில் அறியாமையை வென்று அறிவைப் பெறவும் தீமையை வென்று நன்மையை பெறவும் பெருவிழாவாக நடைபெற்று வருவது நவராத்திரி விழாவாகும்.

தயாகிய ஞானாம்பிகையைத் தூர்க்கா பரமேஸ்வரி எனவும் வழங்குவர். அஞ்ஞானத்தின் பல வடிவங்களான அரக்கர்களை அழித்தவள் அவள் மது கைட்பவ வதத்துக்கு காரணமாயிருந்தாள் காளி. மகிடாசுரனை வென்றழித்தவள் மகாலட்சுமி. சும்பன் நிசும்பனை அழித்தவள் சரஸ்வதி.

நவராத்திரி நாயகி எல்லாம் வல்ல சக்தி. அவளின் தாயன்பு வீரமாகப் பரிணமித்து நம்மைக் காத்தருள் புரிகின்றது. அவள் தூர்க்கா, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி என மூன்று வடிவமானவள். “தூர்க்கா, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதிப் யோநம்” என்பது பூஜா மந்திரம்.

சரஸ்வதி வரமளிப்பவள். தாமரையில் இருப்பவள்; பாவங்களைப் போக்குபவள்; சுத்தமானவள்; எல்லாமாக இப்பவள்; பிரகாசமுள்ளவள்; வாக்குக்குத் தேவியாக இருப்பவள்; மங்களமாயிருப்பவள்; வித்திருபிணியானவள்; தாயாக இருப்பவள் கலையைத் தரிப்பவள் வெண்மையான திருமுகமுள்ளவள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு அளிப்பவள்.

“உலக மாதாவான சரசுவதியே! அண்டியவர்கள் கேட்கும் வரங்களை நல்கும் தேவரி!! அடியேன் பக்தியுடன் அளித்த பூசையை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும்!!!” என்று பூசை முடிவில் கேட்டுக் கொள்ளலாம்.

இந்த விழாவைச் சைவர், வைணவர் ஆகிய இருதிறத்தாரும் வித்தியாசம் பாராட்டாமல் கொண்டாடுகின்றார்கள். இந்திய முகமதியர்களும். இதனை முன்னர் கொண்டாடியதாக குலாம் ஹுசேன் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நவராத்திரி விழா எல்லோருக்கும் ஏற்றம் அளிக்கும் பெருவிழாவாகும். சுருங்கச் சொல்லில் அறியாமையை வென்று அறிவைப் பெறவும் தீமையை வென்று நன்மையைப் பெறவும் பெருவிழாவாக நடைபெற்று வருவது நவராத்திரி விழாவாகும்.

தாயாகிய ஞானாம்பிகைத் தூர்க்கா - பரமேஸ்வரி எனவும் வழங்குவர் அஞ்ஞானத்தின் பலவடிவங்களான அரக்கர்களை அழித்தவள் அவள். மது - கைட்பவ வதத்துக்கு காரணமாயிருந்தவள் காளி. மகிடாசுரனை வென்றழித்தவள் மகாலட்சுமி, சும்பன் நிகம்பனை அழித்தவள் சரஸ்வதி.

நவராத்திரி நாயகி எல்லாம் வல்ல சக்தி அவளின் தாயன்பு வீரமாகப் பரிணமித்து நம்மைக் காத்தருள் புரிகின்றது. அவள் தூர்க்கா, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி என மூன்று வடிவமானவள் “தூர்க்க லக்ஷ்மி சரஸ்வதி யோநம்” என்பது பூஜா மந்திரம்.

சரஸ்வதி - வரமளிப்பவள் தாமரையில் இருப்பவள்; பாவங்களைப் போக்குபவள்; சுத்தமானவள்; எல்லாமாக இருப்பவள்; பிரகாச முள்ளவள்; வாக்குக்குத் தேவியாக இருப்பவள்; மங்களமாயிருப்பவள்; வித்தியருபினயானவள்; தாயாக இருப்பவள்; கலையைத் தருபவள்; வெண்மையான திருமுகமுள்ளவள்; அறம், பொருள், இன்பம், வீடு அளிப்பவள்.

“உலக மாதாவான சரசுவதியே! அண்டியவர்கள் கேட்கும் வரங்களை நல்கும் தேவி!! அடியேன் பக்தியுடன் அளித்த பூசையை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும்!!!” என்று பூசை முடிவில் கேட்டுக் கொள்ளலாம்.

இளவரசி

தேசம் தேசம்

(பட்டுப்புடைவைகளின் சாற்றரஜ்யம்)

அனைத்து வகையான புடைவைகளின்
தொழில் நுட்பங்கள் நாடேவண்டிய
ஓரே ஸ்தாபனம்

ELAVARASI TEXTILE

(Specialist in Wedding Sarees)

57, நவீன சந்தை
யாழ்ப்பாணம்

57, New Market
Jaffna

T.P: 021 222 2503

வ
பசுவதை ஒழிப்போம்

VENUE STORES

Wholesalers, Retailers & Transporters

யாழ் நகரின் தன்னிகரில்லா
நிறுவனம்

வேணி களஞ்சியம்

அன்ட

ரான்ஸ்போடஸ்

யாழ்ப்பாணம்

T.P: 021 222 2661, 021 222 2046

கோடெல் களஞ்சியம்

கொழும்பு

பசுவதையை நிறுத்துவோம்
பசுவைக் காப்போம்.

ஒரு பசு 1000 பேருக்கு பால் கொடுக்கும்
ஒரு பசுவைக் கொன்றால் 25 பேர் சாப்பிடுவர்

இச்சஞ்சிகை ஏழாலை ஆத்மஜோதி தியான மணிமண்டப சபை திரு. நா. முருகையா அவர்களால்
ஆல: 361 மணிக்கூண்டு வீதி யாழ்ப்பாணம்; ஐய்ராம் பற்றின்கேரல் ஸ்தாபனத்தில் அச்சிடக் கெளரியிடப்பெற்றது.